

KURYER LITEWSKI

w WILNIE w SOBOTĘ DNIA 23 PAZDZIERNIKA V. S. 1815 ROKU.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y.

Ostatnia data gazety berlińskiej jest dzień 21 października. Dnia 17 t. m. o godzinie 4 z po-
dnia N. K. J. Pruski w pożądanym stanie
drowia z Paryża przez *Bruxellę* do *Potsdamu*
rzybył, i przez Xiążąt i Xiężniczki nayeżale
ostał przyjęty. Dnia 18go obchodzono w *Pots-*
damie z wielką uroczystością rocznicę bitwy pod
lipkiem D. 19 tamże poświęcono z uroczy-
nym obchodem pomnik, wystawiony dla pole-
łych pod *Grossbeern*, *Denenwitz* i *Lipskiem*.

F R A N C Y A

Gazeta *Korrespondenta hamburskiego* za-
awiera, z Paryża pod 8 października: „Głó-
wne warunki pokoju już są zawarte. Szczegół-
niejszą stałość w układach okazano ze strony
pruskiej. Akt konwencji natychmiast po-
otrzymaniu ratyfikacyi wszystkich stron, ogło-
zony będzie. W liczbie twierdz, które woj-
skami sprzymierzonymi osadzone będą, znajdu-
ją się: *Valenciennes*, *Thionville*, *Bitsch*, &c. Na
przypadek, jeśliby niestosowność jaka w na-
stępstwie tronu zayśdź miała, wtedy chcą
sprzymierzeni zatrzymać na zawsze twierdze
zajęte.

Gdy Król z kościoła do *Tuylergów* po-
wracał, dopuściło się dwóch młodych ludzi
dobrze ubranych, pod pałacem *Louvre*, nay-
nieprzychylniejszych okrzyków. Aresztowano ich
na miejscu, a to, dla zachowania od zawzięto-
ści ludu. — Do obozu pod *Dijon* nie przypu-
szają żadnego Francuza. Wszystkie wejścia
mocno są osadzone przez *Austryaków*. — Kom-
missarz *Ordonnator* 11tey dywizyi woysko-
wéy, odkrywszy w *Bordeaux* magazyn, w któ-
rym się znajdowały mundury bonapartowskie,
mnóstwo kokard trójkolorowych i orły *Na-*
poléona, wszystko to natychmiast spalić kazał. —
W tych czasach, w *Tuluzie*, zatrzymano
niejakiego człowieka i prowadzono go do
więzienia. Pospólstwo, którego się tłum wielki
zebrał, myśląc, iż to był konfederat, zaczę-
to krzyczeć: niech ginie konfederat, niech ginie
rozbojnik! Gdy wrzawa coraz się pomnażała,
obrócił się poymany i zawołał: „Dla Boga,
dajcież mi pokój: nie konfederatem ja, ale
tylko złodziejem jestem.“ Słowa te usmierzy-
ły pospólstwo, które się potem spokojnie
rozeszło.

Mocno się tu cieszą, iż nakoniec pokoy
zawarty został, chociaż dla *Francyi* nieprzy-
jemny. Układ jego, przed wyjazdem N. Ce-
sarza *Rossyjskiego*, zupełnie już był przygo-
towany. Ostateczne ułożenie, w którym wie-

le pomniejszych szczegółów rozważyć wypa-
dało, zajęło jeszcze nieco czasu. *Alzacya*,
Lotaryngia i *Flandrya* francuzka, nie będą
odstępione. To, co odstępujemy składa się,
z twierdz *Landau*, *Saarlouis*, *Philippeville*, *Ma-*
rienburg i *Versoux* nad jeziorem genewskim.
Warownie *Huningi* będą zniesione. *Francya*
zrzeka się prawa utrzymywania załogi w *Mon-*
aco pod *Nizza*. Sprzymierzeni osadzą na 5 lat
następujące 16 twierdz: *Valenciennes*, *Condé*,
Maubeuge, *Landrecy*, *le Quesnoy*, *Cambray*,
Givet i *Charlemont*, *Mezières*, *Sedan*, *Thion-*
ville, *Longwy*, *Bitche*, *Montmedy*, *Rocroy*,
Avrines i szaniec przedmostowy pod *Fortlouis*.
Calais i *Dunkierka* nie będą osadzane przez
Anglikow; ani też warownie *Cherbourg* nie
będą zburzone, jak dawniej o tem mówiono.
Z 700 milionow kontrybucyi, którą *Francya*
płaci, użyta będzie czwarta część na wzmo-
cnienie twierdz pogranicznych mocarstw sprzy-
mierzonych. Reszta kontrybucyi podzieloną
zostanie na 5 części równych, z których ka-
żde, z głównych mocarstw sprzymierzonych,
jedną otrzyma, a zostająca piąta część, roz-
dzielona będzie między mniejsze państwa nie-
mieckie, w stosunku do ich kontyngensow.

Wiele Prefektow, zrzekło się już połowy
swych pensyy. — Wczora odbywał pierwszy raz
nową służbę swoją Xzę *Talleyrand*, jako W.
Szambellan — Wczoray odbył Jenerał *Grun-*
der długą inkwizycyą Marszałka *Neya*, któ-
rego sprawa wkrótce już ma nastąpić. — Wy-
szło już urzędowe ogłoszenie, iż mieszkańcy
tuteysy nie mają odtąd dawać stołu dla żołnie-
rzy obcych. — Familiie Marszałka *Brune*, pół-
kownika *Labeboyère* i innych, wynoszą się do
Ameryki. — *Canova* otrzymał wydanie szaco-
wnych zbiorow sztuki, niegdyś do Papieża na-
leżących.

Tenże *Korrespondent Hamburski* donosi
z Paryża pod 9 października, „Nowy Mini-
ster spraw wewnętrznych, więcej już jak 200
merow zrzucił, którzy wszyscy innego byli
sposobu myślenia. — Krótki czas pokazał już,
jak zbawienną była obecność woysk obcych
we *Francyi*. Zaledwie one z niektórych miejsc
wyszły, wnet tam buntownicze powstały roz-
ruchy, i rojalistow napadać zaczęto. Podobne
zdarzenia zaszły w *Alençon*, *Mans*, *St. Malo*
etc. — Skonfederowani rzeczywiście zdają się
tworzyć jakiś związek, który nader znaczącym
stać się może. Wszyscy oni prawie żołd po-
bierają, a dotąd nie dała się dostrzedz zbro-
dnicza ręka, która te pieniądze szafuje. Bo-
napartyści, którzy się złupieniem *Europy* tak

zbogacili, zawsze będą mocnymi, póki ogromne te mienia posiadać im pozwolą — Marszałka *Oudinot* przeznaczają za następcę Jenerała *Desolles*, na dowództwo narodowej gwardyi paryzkiej — Konwencya, ze sprzymierzonymi zawarta, jest dalszym ciągiem poprzedniczego traktatu pokoju w *Paryżu* postanowionego, i ma za cel ustalenie spokojności wewnętrznej i zewnętrznej. K. J. Pruski niepierwiesząd wyjechał, aż wszystko do należącego porządku przywiedzionym zostało. Na niektóre ratyfikacye oczekują jeszcze — Barón *Vitrolles* przeznaczony był na posła naszego do *Kopenhagi*. A gdy teraz mianowany został Członkiem Rady tajnej, a nawet jej Sekretarzem; wątpią żeby do *Kopenhagi* na poselstwo pojechał. — Dnia 7go t. m., wieczorem, na moście, *Notre Dame*, przyszło do krwawych rozpraw między *Francuzami* i *Prusakami*. Pierwsi bardzo się nieprzyzwoicie znaleźli, kilku też z nich zabito. Wyciągnęło 1000 prusaków z 3ma działami. Sam szanowny półkownik *Pful* ukazał się na tym placu. Kilku ludzi wzięto do więzienia i wnet powróciła spokoysć — Szesć razy na tydzień wychodzi tu gazeta niemiecka — Kiedy Król posiedzenia Izby otwierał, więcej 8,000 gwardyi narodowej pod bronią stało. — Niebezpieczno jest teraz odbywać drogę na pobrzeżach morskich we *Włoszech*. Nie dawno korsarz jeden wylądował pod *Terracina*, zrabował wozy, a podróżnych w niewolę zabrał — Starszego syna Marszałka *Oudinot*, Król półkownikiem mianował — Dla Izby Deputowanych darował Król swój wizerunek, w postawie i wielkości naturalnej — Od wszystkich pensy, wyższych nad 6000 fr., drugą połowę na rzecz skarbu potrąconą ma być — Xiazę *Wellington* powrócił tu z rewii austriackiej z *Dizonu* — P. *St. Cricq* mianowany jest jeneralnym Dyrektorem cel. — Mówią, iż powrócenie banku *Hamburskiego* przez zawartą konwencyą pokoju, w pięciu terminach zabezpieczone zostało.

Gazeta berlińska zawiera z *Paryża*, pod 9 października: „D. 4 t. m. N. Cesarz Jmć Rosyjski do *Dizonu* przybył. D. 5 i 6 odbywała się rewija. D. 7 miał J. C. M. do *Bazyl* i przybył, a objechawszy część krajów szwajcarskich, znowu przez *Bazyleę*, *Norymbergę*, *Pragę* i *Szlązk*, po odprawieniu tam rewii korpusu Hrabiego *Wittgensteina*, na 22 lub 24 do *Berlina* przybył, dokąd W. W. XX. *Mikolaj* i *Michał* udadzą się przez *Karlsruhe* i *Frankfort*. — N. Cesarz Jmć Rosyjski zakupił zbiory sztuki, które się w *Malmaison* znajdowały.

W różnych ministeriach wielkie zachodzą odmiany. — D. 6 t. m. znowu żywa kłótnia była w *Palais-Royal*. Ogród o 7mej zamknięto. Oddział *Prusaków* wewnątrz tego miejsca biwakować musiał, a liczne placówki gwardyi narodowej w pobliskich patrolowały miejscach.

Przy wynoszeniu *Venus de Medicis* d. 2 t. m., znajdował się Anglik *Sir The Lawren-*

ce, *Francuz Chanern* i *Włoch Canava*. Pierwszy stał zamysłony i milczał; dwaj ostatni zaleli się łzami. Oficer jeden niemiecki na pożegnanie ucałował boginią. Wicy 1800 obrazów wywieziono z *Paryża*.

D. 6 Król pruski odwiedził wielki szpital, *Hotel-Dieu*, zwany; ząd udał się do kościoła metropolitalnego, i był obecny odprowadzanej tam uroczystości. — W. X. *Konstantyn* z *Paryża* wyjechał. W. W. XX. *Mikolaj* i *Michał* wyjechali już do *Dizonu*. W obozie pod *Dizonom* 96 do 100,000 *Austryaków* zabitych liczą.

D. 6 t. m. admirał angielski, *Sir Sidne Smith*, miał audyencyą u Króla. — Król i Xieźna *Angouleme* z wielkiem odznaczeniem przyjęli Hrabie *Demoustier*, jednego ze trzech z korpusu gwardyi, którzy *Ludwikowi XVI* w czasie ucieczki jego do *Varennes*, towarzyszyli. Uważali w nim jednego z najwierniejszych sług królewskiego domu.

Do opisu królewskiego posiedzenia, dodajemy jeszcze, co następuje: Król siedział na tronie; najbliżej jego z prawej strony *Monseigneur*; z lewej Xiazę *Angouleme*; przy *Monseigneur*, Xiazę *Berry*; przy Xieciu *Angouleme* Xiazę *Orlean*; po prawej ręce Xiazęcia *Berry*, Xiazę *Condé*. Kanclerz stał przed krzesłem. Xieźę *Talleyrand*, Wielki Szambellan *Francyi*, stał u podnóżka tronu. Dalsi wielcy urzędnicy tron otaczali, każdy stojąc na zwykłym sobie miejscu. Ministrowie Sekretarze Stanu i Ministrowie Stanu, 4 marszałkowie *Francyi*, 4 kawalerowie orderu królewskiego, 6 radców stanu, 6 mistrzów prośb stali przed swojemi ławkami z prawej i lewej strony, poniżej tronu. Naprzeciw tronu szły ławki parów, a za niemi ławki reprezentantów, i w kształt amfiteatru ciągnęły się w głąb sali. Zgromadzenie przyjmował król stojąc, z odkrytą głową; mówił siedząc, i miał głowę nakrytą. — Królewic następcą bawarski był obecny posiedzeniu w gronie znakomitszych jenerałów wojsk sprzymierzonych. Mieili oni przeznaczone dla siebie miejsce w Izbie dyplomatycznego ciała. — Naprzeciwko tronu była przygotowana loża dla Xieźny *Angouleme*, ale się Xieźna nie ukazała. — Deputowany *Domingo*, który w czasie składania przyjęcia na posiedzeniu królewskim, o głos prosił, jest protestantem, i chciał przemówić za prawami kościoła protestanckiego; ale mu milczenie zalecono.

W teyże gazecie, z *Paryża*, pod d. 10 października: „W nocy z soboty na niedzielę K. J. Pruski do *Bruxelli* ząd wyjechał. — Wczora Król francuzki dawał audyencyą posłom *Hiszpańskiemu*, *Neapolitańskiemu* i *Saskiemu*, członkom obu Izby, ministróm i wyższym urzędnikom stanu. Po mszy, w gronie całej rodziny, ukazał się Król zgromadzonemu ludowi z okien galeryi. — Izby odprawiły pierwsze swe posiedzenie, i obiory 44 departamentów, po rozpatrzeniu, za ważne ogłosiły. — W mowie królewskiej, mianey na otwarcie Izby, podług gazety urzędowej i monitora były rzeczywiste słowa: *recomposer l'armée*, (to-

jest: *nowe zaciągnąć wojsko*); wszystkie zaś inne gazety mylnie wydrukowały: *rècompenser l'armée* (nagrodzić wojsko) — Kiedy Król w teyże mowie wymawiał słowa: iż błogosławiłby Opatrzność, jeżeliby jego tylko samego dotknęła tém nieszczęściem; całe zgromadzenie wykrzyknęło: „*Niech żyje Król!*” — Król używał wyrażenia „*woysk obcych*” a nie „*sprzymierzonych*”.

D. 8. przybyli tu *Austriacy* na wozach, przez rek wizycją wziętych. Woyska te należały do eskorty cesarskiej w drodze do *Me. lun.* — Przeciąganie woysk austriackich, w obozie pod *Dizonom*, trwało od 11 do 5tej. Oboz był pod *St. Apollinaire*, a nie pod *Genlis*; i liczone w nim 150,000 wojowników. Cesarz austriacki z wielką łaskawością przyjął władzę w *Dizonie*, a na ich do siebie przemówienie odpowiedział: „*Dziękuję im za wyrażone ku mnie uczucia; i miło mi jest ich uwiadomić, że już rozkazałem oddziałom woysk moich, pojutrze ziemię francuzką opuścić.*”

W *Vitry la Française* zapytał u władz miejscowych N. Cesarz Jmć *Alexander*, o sprawowaniu się woysk swoich, i z wielkiem dowiedział się ukontentowaniem, jak wdzięczną dla siebie zjednały tam pamięć. W *Rheims* był Monarcha witany okrzykami: „*Niech żyje przyjaciel naszego Króla.*” W *Chaumont* 8mą dniami pierwię zapowiedziane było przybycie Cesarza Jmci *Wszech Rossyj*. *Feld-marszałek*, *Xiążę Wrede*, zgromadził 40,000 woysk bawarskich, które N. Pan chciał widzieć. D. 3 przybył Cesarz *Jegomość*. *Prefekt* mową chciał powitać Monarchę; ale N. Pan, ująwszy go za rękę, rzekł: „*Zadnych komplementów, niczego więcej od Francuzów nie żądam, tylko przyjaźni.*” Wieczorem miasto było oświecone. Cesarz w tymże wysiadł domu, w którym przed rokiem mieszkał. D. 4 odprawiła się rewija. Po obiedzie wyjechał Monarcha do *Dizonu*: do stołu wezwani byli *Jenerałowie* bawarscy.

Kommissya, do zmniejszenia pensy mianowana, przystąpiła do tak ważnego dzieła. Stosownie do wyższych rozkazów, względ mieć powinna na tych urzędników, którzy liczną obarczeni są familiją, a nie pobierają rocznie więcej 5—6000 fr.; większa od tey pobierającej pensy, nie obciążeni familiją, połowę tracą. Którzy więcej, jak jedno zajmują miejsce, tracą wszystko, co pewną przechodzi sumę. Są niżsi w ministeriach urzędnicy, którzy 25—30000 fr. pensy mają. — *Marszałek Ney* mocno przy tem się trzyma, iż przez równych sobie (pares, parów) sądzonym być powinien. (Ktoby się chciał do równości z nim przyznać?) — *Jenerał Miollis* z *Metz* wyjechał, i w nader czułych wyrazach napismie pożegnał mieszkańców, a razem ich i załogę do wiernego zachowania twierdzy tey dla Króla napomniał. (*Metz* nie należy do liczby twierdz, które sprzymierzonym oddane być powinny.) — *Prusacy* teraz spólnie z gwardyą narodową paryzką patrole tu utrzymują.

Taż gazeta ma jeszcze datę z *Paryża* 12 października, a donosi tylko, o ukontentowaniu, oświadczone przez Króla pruskiego, dla walecznych woysk, swoich, i darach dla jenerałów i woyska z kontrybucyi francuzkiej uczynionych, które po wojownikach poległych na ich

następców przechodzą — Takoz, że *Marszałek Oudinot* mianowany został przez Króla Naczelnikiem paryzkiej gwardyi narodowej.

ANGLIA.

W gazecie *Korrespondenta hamburskiego* czytamy z *Londonu*, pod 6 października: „*Gorliwy stronnik Bonapartego*, księgarz *M. Kernot*, tenże sam, który sądowy arest po *Bonapartego* i (nieznaydującego się) *Hieronima* do *Plymouth* był wysłał, aby przypozwać ich za świadków w jedney sprawie, a tym sposobem z rąk marynarki angielskiej, pod opiekę prawa angielskiego poddać, podał niedawno pismo do tutejszego rządu, z zapytaniem: czyli mu wolno będzie przesyłać książki i gazety dla *Bonapartego* na wyspę *ś. Heleny*. Otrzymał on następującą odpowiedź:

„*MP.!* Otrzymałem od *Hrabiego Bathurst* polecenie, uznać przyjęcie listu *WP.*, w dacie wczorayszej pisanego, i oświadczyć mu w odpowiedzi, że *Rząd J. K. Mci* postanowił, iżby żaden majątek czyli własność dla *Napoleona Bonapartego*, albo dla któregokolwiek z jego stronników, uwięzionych razem z nim na wyspie *ś. Heleny*, nie były odsyłane, prócz podarków, jakie od krewnych wyżej pomienionym przesyłane będą, co jednak za pośrednictwem tylko sekretarza stanu uskutecznianem być może; oraz: iż żadne artykuły na użytek *Bonapartego*, albo jego stronników &c. posyłane do niego być nie mogą, bez upoważnienia *Rządu J. K. Mci*. Co się zaś tyczy gazet i książek mam *WP.* donieść, iż użyto odpowiednich środków do opatrzenia niemi wyżej pomienionego więźnia. Jestem

H. J. Bunbury.

Xiążę Wellington połowę pieniędzy, przez Parlament dla niego za wojnę hiszpańską przeznaczonych, dla żołnierzy ofiarował. Część przypadająca ztąd na rzecz funduszu żołnierskiego, a szóstą część całej summy wynosząca, jest 50,000 f. szt. — Sławny z szybkiego chodzenia, *Wilson*, który aresztowany był, pod pozorem, że spokojność publiczną miesza, na wolność wypuszczony został: gdy wina do wiedzioną być nie mogła. W znaki zwycięstwa i wstęgi przystrojonego pospólstwo odprawdziło do mieszkania swego. A teraz chce on zaskarżyć urzędników, którzy mu w uczciwym i trudnym jego kunszcie taką przeszkodę zrzadzili.

London d. 11 Październik. Dom zmarłego *Xiążęcia A. Albans* na rozkaz *Xiążęcia Rejenta* najęty i przygotowany został, dla *Arcy-Xiążęcia Ludwika Austriackiego* i jego brata. — *Hrabia Wrba* i *Hrabia Szechiny* *Xięciu Rejentowi* prezentowani byli — Na rozkaz rządu wyйдą dwie wyprawy do *Afryki*. Celem pierwszej będzie wysledzenie biegu i uyscia rzeki *Niger*; druga uida się do uyscia rzeki *Congo*. O biedwie opatrzone są w tak nazwane, *czotne rzeczne*, parą pędzone, które w jedney godzinie przeciw wody i wiatru pięć mil angielskich upływać mogą. — Niestety! ostatnia pocztą z *Irlandyi* znowu donosi, o trwających tam rozruchach. *Gazeta waterfortska* wyraża między innemi: nienawiść chłopów do systematu dziesięcinowego jest dawne złe i od wielu lat trwające; powiększyło się ono teraz, a to z następnych niejako przyczyn: nie było w *Irlandyi* zwyczaju dawać dziesięciny z łąk i pastwisk: gdyż parlament irlandzki, przed zostaniem prawie laty, ogłosił uchwałę swoją, iż ten nie jest przyjacielem *Irlandyi*, ktoby wymagał dzie-

sięciny od łąk i pastwisk. Za niezmiernem w ostatnich czasach podniesieniem się ceny zboża, wiele łąk na uprawną obrócono rolę: bo za nią lepiej płacono; a naturalnie właściciele ziemi wymagali zwyczajnych dziesięcin. — Liczbę woysk angielskich, we *Francyi* będących, kładą 7000 jazdy, 4000 gwardyi i 35800 piechoty. — Na odgłos podpisanego pokoju papiery znacznie się podniosły. — Maytkowie duńscy, którzy dotąd w marynarce angielskiej służyli, otrzymali pardon, jeżeliby do swojej powrócili oyczyzny. — Z *Anglii* wiele posłano broni na rzekę *Plata*. — Wczorawysłano gońca stanu z depeszami do Lorda *Castlereagh* do *Paryża*. — Hiszpański Jenerał, *Alava*, otrzymał order *lazienny*. — Z *Plimouth* okręt *Cormorant* wyszedł z żywnością do wyspy *ś. Heleny*. Na tymże okręcie jedzie tam kapitan *Ponitkowski*: popłyną też i woyska na tę wyspę, dla wzmocnienia załogi. — Podług wiadomości z *Indy Zachodnich*, Jenerał francuzki, *Humbert*, który niegdyś do *Irlandyi* lądował, dowodzi teraz insurjentami w *Ameryce Południowej*.

Londyn 3. 13 października. Bardzo widoczną jest rzeczą, że na pierwszych posiedzeniach obu Izb (francuzkich) nie zostały jeszcze udzielone od Króla warunki traktatu pokoju: boby to udzielenie bardzo nieprzyjemne sprawiło wrażenie na umysłach w czasie otwarcia króleskiego. To, co Król namieniał, powinno było przygotować umysły. — Nasze gazety mniemają, że wkrótce *Wschód* stanie się teatrem nowych znakomitych wypadków. — Z *Francyi* wynosi się teraz wiele ludzi, mianowicie tkaczy i protestantów, najwięcej do *Ameryki*. — P. *Howe Popham* wynalazł nowe telegrafy, daleko prostsze i wygodniejsze od znanych dotąd. Mają one być u nas stawione — Mówią o zamianach, które w zachodniej *Europie* na miejscu posiadłości, za oceanem położonych, nastąpić mogą. — Podług naszych gazet, z *Buenos-Ayres* i *Monte Video* wysłani zostali deputowani do Xiążęcia Rejenta *Brezylji*. — Na wyspę *ś. Heleny* posyłają także aptekę i kilku chirurgów — W *Kantonie* nowe zaszły kłótnie między *Chińczykami* i *Anglikami* — Wyznaczono sąd wojskowy na Jenerała *Prevost*, dawniejszego dowódcę naczelnego w *Kanadzie*. Obwinienie jego we 4ch zawiera się punktach, a rzecz ich cała, że zaniedbał dać pomocy, w czasie napadu *Amerykanów* na flotyllę angielską, na jeziorze *Champlaine*. — Dzisiejsza poczta z *Dublinu* donosi, że trzech ludzi o podżeganie rozruchow obwiniono, osądzono i natychmiast wyrok wykonano. Już i w hrabstwie *Westwerth* rozszerzyły się rozruchy — Podług gazet naszych, znajomy *Mina* nie tak sprawuje się teraz w *Nawarrze*, jak wierny poddany. — Najbogatsi *Bonapartyści* majątki swoje dla bezpieczeństwa do *Anglii* przenoszą. — Ostatnia wojna kosztowała *Amerykanom* tylko 287 milionów dolarow. — Papiery tutejsze ciągle znacznie się podnoszą.

HISZPANIA

Madryt dnia 24 września.

Po uczynionym raporcie przez ministra wojny *Balleisteros*, N. Pan uwolnił od wszel-

kich podatkow wojskowych, wszystkich żołnierzy, którzy 16 lat służby okazać mogą, (6 lat ostatnich także do rachunku należeć mają), a dla tych, którzy mocno są ranionymi, przeznaczył żołdu dziennego po 5 sous. — Zamach *Portiera* nie wzbudza najmniejszej obawy u dworu. Dla pewności jednak posłano nieco artylleryi do *Galicji*. Polegają zupełnie na jenerałnym Kapitanie prowincyi, *D. Filipie St. Marc* który w czasie oblężenia *Saragossy*, utrzymywał się tak mężnie pod Jenerałem *D. Jos. Palafox*. Woysko *Katalońskie* zostaje na kwaterach; główna kwatera jest w *Mataro*. Woyska rozciągają się od *Arena del Mar* do *Girona*. — Poruszenia woysk portugalskich na granicach *Estramadury*, dały powód do żądania i udzielenia oświadczeń. Jednakże wybuchnienie kroków nieprzyjacielskich nie zdaje się być tak bliskiem. Obie strony gotują się do wojny. Jakiem niezgody, w każdym względzie, jest *Olivenza*, której zwrotu *Portugalczycy* i *Anglicy* żądają. Wojna, jeżeliby do niej przyszedł miało, zapewne z łagodnością i umiarkowaniem prowadzoną będzie ze strony obu tych dworow, które połączone są tak bliskim związkiem familiynym. Obcy tylko wpływ mógłby to położenie rzeczy odmienić; ale obcy ten wpływ, tak mocno jest zatrudniony w innem miejscu, iż nie będzie mógł działać u nas skutecznie (podług innych wiadomości, za które ręczyć nie można, zaraz po wybuchnieniu powstania w *Galicji*, wydał Rząd Jenerałowi *Abisbal* (*Odonell*), który dowodzi woyskiem *Biskaj* i *Nawarry*, rozkaz, iżby przez *Asturyę* ku *Jago* wyruszył; ale polecenie to nie wzięło pożądanego skutku: gdyż w chwili wyruszenia, znajomy *Mina* wpadł do *Nawarry*, i w miejscu tém wzniecił także powstanie.

STANY AMERYKANSKIE

Gazeta wiedeńska, *Oestereichischer Beobachter*, pisze w te słowa: „*Los Bonaparte* bardzo obchodzi *Amerykę Północną*. Namysliwano się nad miejscem przyszłego dla niego pobytu, i z niecierpliwością oczekiwano jego tam przybycia. Wpółurzędowa gazeta, *National-intelligencer*, tak się tłumaczy: „Jeżeli *Bonaparte* nie wpadł w ręce czuwających na niego krążących statkow angielskich, tedy sławny ten człowiek znayduje się już w bliskości brzegow naszej ziemi, która dla niego i jego, towarzyszyów, równie, jak dla tylu innych, służyć będzie za schronienie od swych prześladowców na starym lądzie. „Jakże się ci ichmościowie zadziwią, dodaje *Kuryer Londyński*, kiedy się dowiedzą, gdzie ich bohater resztę dni swoich przepędzać będzie. „

Korrespondent hamburski donosi z *Nowego-Yorku* pod 31 sierpnia: „Powszechnie tu rozszła się pogłoska, że *Carnot* i Jenerał *Clauzel* na okręcie *la Comette*, z *Bordeaux* tu przybyli. Przybycie drugiego z nich może być pewniyszem; o pierwszym wiadomo, że się we *Francyi* znayduje. — Podług gazet naszych z *Hawannah* wszystkich *Francuzów* wygnano, a własność ich skonfiskowano. — Parowy okręt, *Foulton*, ciągle jeszcze żegluję między *Nowym-Yorkiem* i *New-Hawen*. Jakiegokolwiek jest powietrze, zawsze ten okręt drogę między temi miastami w 8miu lub rociu odbywa godzinach. Ten i 4 drugie okręty, nowo zbudowane i do *Albany* przeznaczone, tudzież 2 inne, między *Nowym-Yorkiem*, a różnemi miastami naszego

DODATEK

kraju ciągle żeglując, dziwnym sposobem w *New-Hawen* handel ułatwiają.

WIADOMOSCI ROZMAITE

(Z gaz. ryz. *Zuschauer*.) Jedna z gazet londyńskich umieściła list następujący, pisany z okrętu *Northumberland*: „Więcý już, jak od tygodnia przerzynamy wody morskie okrętem naszym, na którym mieści się człowiek, któremu niedawno świat cały był zaciasny. Umysł nadzwyczajnego tego człowieka, składa się z ostateczności zupełnie sobie przeciwnych. U niego na przemiany, po surowéy powadze, poufała następuje rozmowa; po głuchém milczeniu, najwyższe poruszenie; wesołość i krotkiłnó rozrywki, po głębokiém w ponurych zatopieniu się myślách; słowem: w dziwney wszystko sprzeczności. Jest on jednak weselszy teraz, niż był dawniey, i często z otaczającymi go wdaje się w rozmowę, dla tego podobno, że teraz mniej ma czém się zatruć. Sądzi. Są nawet chwile, w których szuka poufałej rozmowy, i chętnie stan serca swego powierza, wyjawwszy pewne okoliczności, które w wieczney ma tajemnicy. W jednej z tych godzin rozmawialiśmy z nim o bitwie pod *Waterloo*; wielu się zastanawiało, iż, widząc wszystko straconém, nie szukał bohateraskiej śmierci. *Bonaparte* się odezwał: „Człowiek, który sám o sobie nigdy nierozpacza, nie będzie rozpaczał nad niestałością zmiennych kolei życia, a szczególniey w dziwacznym i najniebezpieczniejszym czasie, w którym powszechnie z niezwykłymi, a dziwne z pospolitemi chętnie się kojarzą. Ileż to razy poranna prawda, która zawstydzona bywa kłamstwem wieczorném, to co się za dnia urodzi, w nocy umiera! Pustota, uczucie mimo; przemijające mię rzeczy; mam nadzieję lepszą, z rozwągą się przypatrywać tym przeszkodom, aniżeli je samym sobą kończyć. Jestem dla świata, czyli świat dla mnie? Król nad przepaścią mam jeszcze czas do namysłu, nie, już się skończyło wszystko. Nie chwalam *Katona*. Mógł on byđć dobrym *Stoikiem*, ale, pewnie, lichym był politykiem i hetmanem. Gdyby był miał tyle mężstwa, zachodziłby się dla oyczyzny, jak *Hannibal*; *August* nie zhańbiłby państwa *Cezara*. Wielki Kartagińczyk nie dał z bitwy pod *Zama* ostatniey piątego aktu życia swojego, lecz pierwszego. Ale *Hannibal*, wtedy żył, pozostał, kiedy, podług obyczaju *Rzymian*, miał obić tryumf odwiecznych swoich nieprzyjaciół, i z hańbą umrzeć, jak wielu przed nim poymanych umarło królów. Któż największemu ze starożytnych mężowi, przygadł kiedy, że nie pierwiey chciał umrzeć, aż gdy już mu żadney do życia nie zostało nadziei? Nie byłem nigdy w podobném zdarzeniu, i nie miałem przyczyny, obawiać się, ani *Rzymian*, ani wiarołomnego *Prusynsa*. „ — Wypowiedział z obecnych uczynił uwagę, iż on słaby promyk nadziei wiezie z sobą do nowego pobytu swego. „Bojaźń i nadzieja — odpowiedział *Bonaparte*, jest słabością człowieka. Nie my wzniecamy wiały i burze, i nie możemy, ani zbliżyć, ani oddalić odmian por roku; mądry nie zapomina

na opatrzyć się w odzienie, jakiego odziana pory roku wymaga. Na trwałości spraw ludzkich nikt się nie powinien zasadzać; kto zaś stawi na ich odmienność, pewnym byź może wygranej. „— Miałem uczynić uwagę, że źle usłuchał własnej nauki, i że idąc do *Rossyji* nie opatrzył się w odzież, jakiej wymagała pora roku; ale obawiałem się, żebym mu dobrej nie popsuł myśli, a nadto nie zwykłem przywozić cierpiącym, przyczyny ich cierpień. Ale, zdaje się, iż on z samego milczenia naszego musiał pomiarkować, co się w naszej myśli działo, i, po krótkiej przerwie, tak mówił dalej: „Błędy przezemnie popełnione, wielkie są bez wątpienia; ale stałyby się może większemi, gdybym ich chciał być unikać. Znałem ja mój czas i człowieka, ale nie dosyć znałem ludzi; zamało nimi gardziłem; dla tego tak dobrze się im wypłacałem, i nadto im zaufałem.“ Zapytano *Bonapartego*: co myśli o teraźniejszym położeniu *Europy* i o widokach na przyszłość? „Kostek rzuconych, odpowiedział, jeszcze nie widzimy. Zawisło to od jednego poruszenia ręki, która je rzuca: czy ma byź zbawienny światu pokoy, czyli też długa i okropna walka. Potężnego potrzeba słowa, iżby uśmierzyć burzę, która się nad ziemią rozciąga, a nie widzę jeszcze, ktoby to słowo miał wyrzec. — — — — Dzielnym są *Anglicy* narodem; w jego postawie wydaia się rysy starożytności. Większa część dalszych narodów, są to wytarte pieniądze, na których stępla rozeznac już nie można, i które przetopić już potrzeba, chcąc, żeby prócz wagi inne jeszcze w obrócie znaczenie mieć mogły. Polityka angielska nałożyła dobry haracz na niemiecką odwagę i opóźniony zapał. Dobrze rachowała, jeżeliby się tylko z *Niemcami*, jak się to ze mną stało, nie pomyliła w rachunku. W krótkim przeciągu lat, widzieliśmy bardzo wiele odmian; a politycy, którzy dawno już do szkół chodzili, niech przeyrzą swe teki. Jednakże, wszelkie przepowiadanie jest zawodne: wiemy bowiem, że koniec nosa *Kleopatry*, albo ziarno piasku w pęcherzu *Cromwella* postać świata zmieniały. Szczególniej zaś posunęła kuglarskie swe sztuki nowsza epoka: podłóżysz jey jayko gołębie, a ona ci kukawkę wysiedzi. Oddawna to już strzegłem się *Pruss*; widziałem wprawdzie ich zbliżanie się, alem to lekce ważył: gdyż widziałem rewolucyą francuzką. Może“ Na tem słowie zażył dobrze tabaki, patrzył kilka chwil na wznoszące się wały morskie, i, jakby zapomniat o zaczętej myśli, mówił dalej: „Jeżeli wieśniacy w bliskości gór mieszkający, chcą wcześnieiej wiedzieć o nastąpić mającej burzy, oglądają się na nie. *Prussy* leżą jakby góra w *Niemczech*; na nie poglądać należy, czyli się burza nie zbiera.— Wszystkiego przeciwko mnie użyto; dopięto pierwszego zamiaru. Obecność, matkę, znamy. Ale dziecka, które pod sercem swém nosi, i którego się dumnie oycami byź mianujemy, nie znamy; któż nas zapewni, iż ono zbrodniczey ręki nie podniesie na rodzicawsego, i nie stanie się oycobóycą! Lękam się, niektóre gabinety podpisały wexel,

aby mnie i Francją przepłacić; ale wexel ten, jeśli w górę pójdzie, trudno go będzie opłacić. Tymczasem zdaje mi się, powinnyby Europa, chociaż dziewica ta od czasów Jowisza już nieco postarzała, poddać się walecznemu tylko jakiemu władcy piorunow. — Otoż tu masz probkę jego widzenia i sposobu tłumaczenia się. W ogólności, rozmowa jego, jest to nieporządna mieszanina, w której jednak częstokroć głęboka myśl się przebija. Są to błyskawice wprost ciemnej nocy.

Mówią, że Hrabia Blacas znowu weydzie do ministerium francuzkiego — W Lubec zabroniono handlu z insurjentami Ameryki Hiszpańskiej. — Xiążę Hardenberg prosił o uwolnienie siebie od obowiązków: Król na to nie zezwolił. — Dnia 9 znowu Prusacy przez Ren szli do Francji. — Z Wiednia nawet donoszą, iż Cesarz nie będzie się teraz koronował w Medyolanie: ma tylko uro-

czysty wjazd odprawić. — Nim Król Pruski opuścił Paryż, dwa razy zaprzęzone już konie i wyprowadzone pojazdy, znowu odchodziły. — W północnych prowincjach hollenderskich będą 3 uniwersytety na przyszłość, w Leydzie, Utrechcie i Ewoeningen; a prócz nich atenea, w Har-derwick, Franeker, Middelburgu i Breda.

(Z gaz. Kor. Hamb.) Xiążę Otrante, Fouché, d. 9 paźdz., jeszcze się w Brukseli znajdował. — W Wiedniu rozeszła się pogłoska, o mającym nastąpić zaślubieniu Arcy Xięcia Jana z Xiężniczką Saską, Augustą.

TEATR WILENSKI.

We czwartek, d. 21 października, grano operę: *Galimatya*, czyli, *Dwie Siostry z raga*.

Kurs Wileński na assygnaty: Rubel srebrny, r. k. 36; dukat, 13 r. 86 k.; imperyal, 43 r. k. 40.

Dozwala się drukować: Z. Niemczewski P. Członek. K. C. — w Drukarni XX. Piłarów.

OGŁOSZENIA

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozdział majątności Lubisnki w Pcie oszmiańskim położonej dla Kredytatorów i Pretensorów W Felicyana Bienkuńskiego Szambelana b. d. pol., Remissą Sądu Głównego Wileń. 2 Departamentu przeznaczony; przystąpi do ogłoszenia oczwistego w tej sprawie wyroku w dniu 1 następującego mscia listopada — Przeto Kredytowicze i Pretensorowicze tegoż W. Bienkuńskiego, a mianowicie Podkomorzy b. Ptu Oszmiań. Seweryn Bienkuński, Sędzia graniczny Trocki Rafał Bienkuński, Franciszek Bienkuński, Rejent Ziem. Oszm. Antoni Juraha, Marcin Piotrowicz, Michał Szymanowski, Sędzia G. W. Jan Hryniewski, Rotmistrz Ptu Oszm. Michał Snadzki, Marszałek Ptu Wileń. Wincenty de Sztrunk, Exaktor Oszmiański Marcelli Rodkiewicz, Stankowsky, Anna Nowakowska, Franciszka Odyńcowa, Rejent Gran. Oszmiań. Józef Niekrasiewicz, Józefa Haniewiczówna z dokładem opieki — Katarzyna Hermanowa, Józef Brzozowski, Zawadzcy, Gintowtowie, Skarbnik Ptu Oszm. Antoni Gabryliowicz, Rotmistrz Wojewodz Polockiego Franciszek Peslewicz — Rypinscy Star. Baldyszew., Antoni i Antonina Niewiarowiczowie, Józef Niewiarowicz, niemniej dalsi Kredytowicze, którzy w Sądzie niniejszym należności swoje objawiali, ażeby o tém byli uwiadomieni, takową awizacją do gazety Kurjera Litwskiego podaje — Zgodno z Protokółem M. Tallat Regent Exd.

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na majątek po JW. byłym Gubernskim Marszałku Michale Brzostowskimznaczony do majątności Michaliszek w Pcie Wileń. położonej, a konkursowi uległej, w terminie z Dekretu odkładowego tegoż Exdywizora Sądu, to jest dnia 15 października roku 1815 przybywszy, po trzykrotnej o takowym wyznaczonym terminie na zjazd do oczwistego sądenia sprawy konkursowej przez gazety Kur. Lit. nastąpiłonej awizacji o zebraniu się terazniejszym w komplecie Sądu Exdywizorskiego do Michaliszek i przedsięwziętym narychlejszym działaniu przyczyną od Kommissji Edukacyney odebranego zalecenia, aby w intratach za przeciągiem sądownictwa ubliżenie jakowe nie nastąpiło: a przeto należnym już przez strony nieobecne donoszeniu swoich pretensyów (dla uprzedzenia za nie-stannością nastąpić winney ammissji) nie zwłocznie przybawili: przez niniejszą awizację należących w teyże Exdywizy do sprawy, Sąd Exdywizorski ostrzega. R. 1815 października 17. Justyn

Mikulicz Exdywizor Prezyd. Antoni Kociel Sędzia Ziem. Zawiley. Exdywizor. Marcyal Reut Pisarz Gródz. Wilkomir. Exdywizor. Depar z Wileń. i Exdywizor Regent. Czernicki.

1 Excerpt Oświadczenia z Protokołu potocznego Ziem. Pttu Wileń: w dacie niżej wyrażającej się zapisanego et eorundem pod pieczęcią Urzędow Ziem: tegoż Pttu jest wydan.

Roku tysiąc osmset piętnastego miesiąca października dwudziestego pierwszego dnia. Przed Akta Ziem: Pttu Wileń: stawiając osobiście WJP. Jan Łopata Adwokat Subsell: Wileń: Oświadczenie poniżej wpisać do Protokołu podał, w wyrazach następujących: Oświadczenie przez iżey podpisanego w osobie WJP. Józefa Kossakowskiego Podczaszego W. X. Lit: z następnego czy się zdarzenia i oto: gdy zdało się WWJX Łopatom D. minikowi Zarzeczkemu Prefektowi Drukarni XX. Mi syonarzow Wileń: i WJXiedzu Sylwestrowi Romanowskiemu Wikaryuszowi Katedry Wileńskiej poformow wszy niejakieś do zesłego s. p. Biskupa Stroynowskiego pretensye, pozwać jego Successorow a razę tak JW. Kossakowskiego jako Aktora domu w mieście Wileń na ulicy Bernardynskiej położonego, tudzie Oświadczaającego się jako Plenipotentę a nawet: mużgrabięgo domu, w zamiarze zyskania w Sądzie Ziem skim Wileńskim approbaty założonych przez też z pozwu aresztow na pozostałą po zesłym Biskup Stroynowskim ruchomość, mającą się jakby znajdować w pokojach przez niego w Domie JW. Kossakowskiego za prawem arędownym rocznym w krótkce expirującym posydownych a do których tym samym, JW. Kossakowski ani Oświadczaający jako Plenipotentę żadnego wstępu nie miał a w kolei coby się w niego zbydowało nie wiedząc, obok czego gdy partykularni Obywatele mający dom w mieście, a jakim jest JW. Kossakowski nie jest w stanie szanownym zesłego Biskupa Successorom, w jego mieszkaniu i z jego rzeczami drogą sukcesy do ich należności podziawey woli postępować, a tym samym czyli ich w wieść, czyli gdzieindziej lokować, gdyż to do wadzby miejscowej należy i ona jedna jest mocną osobą z ruchomemi funduszami przyaresztować i wyjazdu z li wywozu ruchomościów zabronić, gdy zaś tak w pomienieni jakoteż wszyscy mający i mieć mogą pretensyą do zesłego Biskupa, pominawszy mieyscwa miasta Wilna policyą która jedna byłaby w staro Successorom Biskupa zabronić do rozprawy wywozienia funduszu ruchomego po nim pozostałego, w mieście znajdującego się i satysfakcyi pretensorom uległym bez rzeczy tak JW. Kossakowskiego jakoteż i oświadczaającego zakładając pozwami areszta do sądow powołując, celem chiba tylko narażenia na wydatki prawne przeto przez niniejsze w Aktach publicznych zaawizujące się Oświadczenie, wszelkich takowych zo-

żonych i założyć się mogących na własność zeszłego s. p. Biskupa Stroynowskiego, a jeśli jest jaka Oświadczeniemu nie wiadomo raz nazawsze zrzeka się, a nie tamując Pretensorom, jeśli się co znajduje w pokojach przez zeszłego Biskupa posiadanych z jego własności przez władzę miejscową zabrania i gdzie się podobne oney do rozprawy lokowania. Gdyby mimo takowe zrzeczenie się ktokolwiek nękał Oświadczczyjących procederem, lub za wyniesionemi pozwami rozprawę popierał, że na takim expensow bezwinnie poniesionych poszukiwać będą zapowiadają. U tego Oświadczenia podpis w Protokule takowy. Józef Poussier. Zgodziłem z Protokulem Józef Naborowski Regent Ziem.

2. Wypis z ksiąg Ziem. Ptu Telsz. Roku tysiąc ośmset piętnastego miesiąca septembra pierwszego dnia.

Przed Aktami Jego Imperatorskiej Mości Ziem. Ptu Telsz. stawając obecnie WJP. Felix Kontrym oświadczenie imieniem Starozakon. Kiwela Leybowicza i Hirszy Orelowicza Olszwanow na Star. Notkę Kałmanowicza do akt podał następnie pisane roku tysiąc ośmset piętnastego mca 7bra pierwszego dnia oświadczamy imieniem Starozakonnych Kiwy Leybowicza, Hirszy, Orelowicza, Olszwanow, Obywateli Piungianskich w Pcie Telsz. mieszkających wespół z manifestem na Starozakonnego Notkę Kałmanowicza z okoliczności następnej: znajomy obrót i nieprzyjemne obchodzenie się w okolicznej komunikacji oświadczczyjących się Olszwanow aczkolwiek zapewnia dla tychże dobrą opinią, a w gruncie prawa powszechnego w niewinnym sprawowaniu się ciż Olszwanowie nayedować powinni niezawodną opiekę i bezpieczeństwo; złość atoli czuwających na obce mienie jeżeli nie uszerbek w sytuacji, to przynajmniej kosztowny zachód z zatrwożeniem zapewnionego prawem bezpieczeństwa zbliżyć może, zabiegając jakim wypadkiem, gdy oświadczający się niewłaściwie chluby do wzbogacenia się nagłego Notki Kałmanowicza uważają i razem z ustawicznego nasłuchiwania się obietnic tegoż Notki Kałmanowicza porozumiewającego się z Judelem Leybowiczem, iż domy oświadczających się w mieście Piungianach w Pcie Telsz. sytuowane mają być Jego ofiarą niemogą rozumieć o środkach do tego przedmiotu, chyba mniemać ze tworem niewłaściwym Inskrypcyow i podstępnych dekretow jak się praktykować zaczęło zbliżyć te zamiary możnaby; gdy wazakże pospolicie praktykuje się, że bez podanych pozwow a z tą bez danej stronie wiadomości o rozpoczęciu sprawy wynoszą się aktoraty, i nie tylko bez wiedzy strony oskarżonej za podstawionemi Plenipotentami, ale też i w imieniu samych pozwanych za podstawioną reprezentacją Debitorow formują się w jurydykach Dekreta, tanquam in foro ubiquinario oczewiste: lekając się przeto oświadczający się takiego sposobu szkodliwych wypadkow przeciw gróznym odkazankom Notki Kałmanowicza zapisują oświadczenie i po uczynionej rewizji w aktach Powiatowych Telszewskich względnie zeznać się mogących bez podania zapozwów, nienależszy; oświadczają się przed publicznością jakoteż uprzedzają wszystkie jurydykcy, iżby żadney sprawy z oświadczającymi się w stanności bezprawney plenipotencyi na podeyscie i krzywdę, wyrokow oczewistych zapisywać i majątek oświadczających się w rzeczy niewiadomey pod ewikcyą podprowadzać przeciwko prawu niedozwolity, jeżeliby ktokolwiek miał do oświadczających się obligowe stosunki na satysfakcyą w opłacie pod okiem zwierzchności, iżby narychle jawił się upraszając, w przewód zaś iżby bez wiedzy oświadczających się nikt żadnych inskrypcyow na własną stratę nieprzyjmował zapobiegają, a że oświadczający się do swoich obrótow niepotrzebują kredytu, z tego względu na przyszłość oświadczają, iż żadnych inskrypcyow nieprzyznanych, a przynajmniej bez godnych wiary Obywateli do pieczętarstwa użyć się mogących lub zatwierdzenia zwierzchności dwornej opłacać nie będą obowiązani, ku czemu niniejszemu zapisując oświadczenie dla wiadomości powszechney do gazety Kuryera Litewskiego na potrzykrotne objawienie publiczności podać deklarując one sami aktorowie podpisują. U tego oświadczenia popisy aktorow po Hebraysku takie Kiwe Leybowicz Olszwan, Hirsz Orelowicz Olszwan. Które te oświadczenie jest do ksiąg Ziemskich Ptu Telszewskiego zapisane, z których i ten wypis pod urzędową Sąd u tego pieczęcią stronie wydany. Correctum Wincenty Dąbrowski Ziem. Ptu Telsz. i Regent.

2. Excerpt Remanifestu z Protoku Potocz-nego Sądu Grodzkiego Ptu Brasławskiego, w dacie niżej wyrażoney zapisanego, pod pieczęcią Urzędową Grodzką Brasławską stronie jest wydany.

Roku tysiąc ośmset piętnastego oktobra trzeciego dnia. Imieniem WWJPPanow Florentyny matki z Krauzow Rasztembergowey Szambel b. d. pol.; Wilhelma syna Rasztemberga Chorążego woysk Ros. czyni się Remanifest, przeciwko zapisanemu w Aktach Ziemskich Powiatu Dziśnieńskiego pod datą tysiąc ośmset piętnastego roku mca augusta siódmego dnia w imieniu WJPana Jana Reisis wolno praktykującego Doktora oświadczeniu wespół z zażaleniem, i do gazety Kuryera Litgo podanemu, w takim istoty rzeczy opisanu → Niezaprzeczona prawda, że zeszły Jan Reisis, zostawił w małoletności swoje potomstwo, to jest synow Karola, Jana i Magnusa Reisisow, oraz dwie córki które pod opieką zeszłego Ernesta Rasztemberga Szambelana, jako wuja zostawało; lecz potrzeba zbliżyć uwagę jaki zeszły Szambel. Rasztemberg sprawując nad pozostałym potomstwem opiekę, miał zostawiony przez tegoż Jana Reisisa fundusz? Oto Testament jego w roku tysiąc siedmset ośmdziesiąt trzecim junii szesnastego: sprawiony a tysiąc siedmset ośmdziesiąt piątym junii dwódziesiątego piątego d. w Sądzie Jakobsztackim korroborowany, będzie przekonującym dowodem, że tylko było summy tal. sześćset piędziesiąt; i szczupła ruchomość rejestrem opisana; tak więc gdy żadnego Ziemnego funduszu po Janie Reisisie nie było; oprócz wyrażoney summy i ruchomości, a zeszły Szambel. Rasztemberg WWJPPanow Karola i Magnusa nieżyjących; dopiero skarżąc się zaś Jana Reisisa dosyć należycie edukował, bo i oddawał nawet za granicę państwa jakoto do Królewca, i dwie córki w życiu będące w przyzwoitym utrzymał opatrzaniu, gdy wydatki nato łożone jak się okaże z dowodow w pieniądzach, i różnych dostarczeniach, oraz ruchomościach, przechodzą wsowet pozostały dla ich po oycu fundusz; gdy z takiego źródła zrobiony obrachunek wykazuje znaczny przebor substancji, i tylko sama wdzięczność cnotliwego serca dla zeszłego Rasztemberga pod jegoż życiem nieraz oświadczona, od obżalga skarżąc się, była samą nadgroda; niemogą zaś zgadywać, dla czego WJPan Jan Reisis wziął powody skarżenia przed publicznością w lat kilkanaście po śmierci Szam. Rasztemberga o należny jakoby jemu znaczny po oycu pozostały fundusz, kiedy jeszcze sam winien; dla czego zuchwale i azardownie ogłosiwszy żalga Wilhelma Rasztemberga w życiu będącego, za umarłego, popisuje się z prawami naturalnemi sukcedowania majątku Krowiszcz w Pcie Wilkom. leżącego, do którego żadney probacyi nie miał, i niema prawa, gdyż żalga Rasztembergowa matka, z prawa nabycia jest współniczka Krowiszcz, a żalcy Wilhelm Rasztemberg po swoim oycu jest naturalnym dziedziecem drugiej połowy, dla czego naostatek, niezniołszy swojego długu a przywłaszczwszy niejakiś prawo następstwa do Krowiszcz, zapowiada przed publicznością ostrzeżenia, fałsz i grube kłamstwo znaczące, na zamiar zatamowania żalga robienia z kimkolwiek układow o własny majątek → Jest to natężenie się obżalga na samey próżney spekulacyi zagruntowane, a światley publiczności zastraszać niezdolne; owszem ponieważ obżal. Jan Reisis jest winien

żałmu Rasztembergowi, i od rachunku unikał, i unika, gdyby przeto niewchodzić w jakie przekazy naliczonej fałszywie należności, i obłądnie zmyślonym pretensorem nieuwodził szanowną publiczność; a jeżeli jakie ma dowody izby w ciągu dwóch miesięcy okazał w Krówiszkach pod stratą rzeczy niniejszej zanoszę, Remanifest, i ony do gazety Kuryera Litgo dla trzykrotnego wniesienia podać oświadczają, a postanowienie swoje na twierdzy zachowanej wolności prawami krajowemi względnie własności każdego Obywatela, jeżeli to z rzeczy wypadać będzie skuteczną, i WJPana Jana Reisa jako pretensora bez rzeczy i napastującego niewinnie cudzą własność i publikującego depena talionis manifestują. W Protokule podpis taki: proszony do zanieśienia tego Remanifestu podpisuje się Sędzia graniczny Brasławski Michał Truskowski. Correctum Józef Manuicz Rejent grodzki Ptu Brasławskiego.

2. W celu spełnienia determinacji Dekretu Sądu Taxatorsko-Exdywizorskiego Massy po Hilzenowskiej i Platerowskiej, i za nim zawiadomienia tegoż Sądu w Gażecie Kuryera Litewskiego w roku bieżącym pod N. 79 — 80 — i 81 zamieszczonego, w terminie pierwszym dnia dzisiejszego przypadłym, do sprzedania przez Licytację, będących w mieście Wilnie Pałacu, Oficyn, Budowlow i Placow po Hilzenowskich przystępując Urząd na odbycie takowego Aktu Licytacji delegowany z Członkiem od Magistra Wileńskiego odkommenderowanym, na miejscu położenia tychże Pałacu, Oficyn, Budowlow, i Placow po Hilzenowskich Licytację przywołać; i o tem iż taż Licytacja na Ratuszu Wileńskim w Izbie Magistratowej odbywać się będzie o głosić. Woźnemu Powiatu Wileńskiego JPanu Stanisławowi Parymonowskiemu rozkazał. Po skutecznieniu czego, Urząd dla dostateczniejszego zawiadomienia Publiczności, osobno przez niniejsze ogłoszenie zawiadamia: iż Licytacja pomienionych Murow i Budowlow oraz Placow, to jest: wyprzedaż onych w całości lub częściami, odbywać się będzie tak w dniu dzisiejszym, jako też i w terminach dnia 21 i 25 teraźniejszego miesiąca Oktobra na Ratuszu Wileńskim w Izbie Magistratowej zaczynając wraz po południu od godziny drugiej — Przyczem Urząd zapewnia: iż w teyże Izbie w każdym czasie poinformowaną zostanie Publiczność tak o warunkach przed Licytacyinych, jako też o Taxie Budowlow i Murow z Placami, czy to w całości, czy częściami: i okazaną widzieć będzie Mapę onych z wymiarem i udziałnym opisaniem — Dat. w mieście Wilaie roku 1815 miesiąca oktobra 18 dnia.

Symon Pakosz Sędzia Ziem. w Połocki.

1. W Gubernii Wileńskiej, Powiecie Oszmiańskim, w klasztorze XX. Karmelitów w Słobodce Bielikiewiczowskiej, z dnia 20 na 21 8bra Ru b. około północy ze stajni ukradziono parę koni gniado- pstrokatych, wartości 120 rubli sr. jednego wałacha 8mey, drugiego ogiera 4tey paszy: a razem z niemi bryczkę kutą, chomonty i z całą uprzężą. Nadto zabrano stoninę, wędlinę, mąkę, owies, wódkę i t. d. Ktobykolwiek przejął lub powziół, wiadomość o złodziejach lub o rzeczach wyżej wyrażonych, i dał znać do klasztoru wileńskiego Wszystkich Świętych, prócz wdzięczności odbierze nadgodę przyzwoitą. Dat. w Wilnie 1815 roku 22 8bra X. Felix Pakułowicz Przeor.

1. 1815 8bra 21 dnia, w domu JW. Sulistrowskiego Konsylarza Stanu i Kaw., między godziną 11stą a 1wszą z południa skradzioną została kasetka męzka machoniowa, fabryki prawdziwej paryzkiej, brondzem żółtym sadzona, w futerał skurzanym, na wierzchu którego plama czarna okrągła znajduje się, zamek przy tey kasetce na dwa slosaki zachodzący, wsamem sercu zepsuty, we szredzinie oney para brzytw paryzkich z końcami okrągłemi w kość słoniową oprawnych, oraz dalsze wszelkie instrumenta (jakich tylko tak do ochędostwa zębów, jako też i do odbycia nayporządniejszej toalety potrzebować można) w słoniowej oprawie, z gatunkow naylepszych znajdujących się, zaś pod flakonikami i kałamarzem są potajemniczki, w których były: pieczętka na topasie w złoto oprawna z trzema rznięciami wiedeńskimi, na jednym w figurze owalnej litera H. na drugim herby dwa: na trzecim dwa gołąbki ulotem od siebie ściskające węzeł, w koło których napis, „ plus loins plus serrée, „ ostatnie litery *ée* nieco wyszczerpione, tudzież miniaturka pod szkłem do pierścionka, Stanisława Augusta Króla polskiego, pierścionek złamany złoty ze rznięciem herbu na krwawniku, i z tyłu z zieloney amalii cyfra JZ. kamień czerwony szlifowany nieoprawny bez rznięcia, niemniej też wiele innych sztuczek złotych staroświeckich z amalią, co wszystko jeśliby się komu z darzyło widzieć lub mieć, tedy się uprasza naypokrniey, izby raczył donieść do urządzającego domem JW. Sulistrowskiego Konsylarza Stanu, na trockiey ulicy sytuowanym, zaco w nadgodę od właściciela ma zaręczone rub. assygn. 50. Dat ut supra w Wilnie. Zaniewski.

1. Za przewodnictwem remissy Ziemskiej Upit., w r. 1814 junij 17 uznajacey Taxę i Exdywizyą majątku JJP. Szeningow Popiwesia w Pcie Upit. położonego, Sąd Ziem. Up. w komplecie ze trzech osob złożony, po upłynionych pierwszych odkładach. — Za podanym obwieszczeniem w dniu 20 7bra idącego roku, że do miejsca remissy przeznaczonego, za niedziel cztery od daty obwieszczenia zjedzie i dzieło ostatecznie ukonczy. — Zeby zatem Kredytowrowie, mający pretensye do JPP. Szeningow, na ten termin dla uniknienia amissyi do Exdywizyi stawali, przez niniejsze pismo uwiadomiją się. Dat 1815 8bra 16 dnia.

Adam Jasieński Regent Zim. Upit.

2. Niżej podpisany, restaurator Hotelu pod tytułem l'Europe, w domie JmćP. Grunerta na ulicy wielkiej pod Ostrą Bramą w Wilnie, mam honor awizować, iż na żądanie wielu gości, którzy mnie swoją bytnością łaskawie zaszczycają, odtąd wczesnie wszystkie potrawy z ceną poszczególną awizowane będą na Tabelli, których wybor od gustu szanownych gości zależeć będzie, ośmielam się przy tym zapewnić, iż nie ustannie wszelkiey mojej uściśności dokładam, ażebym dogodził gustowi szanownych gości, cena potraw będzie umiarkowana i wszelka należyta posługa, a także i cena trunkow znazdujących się w tym Hotelu na osobney Tabelli będzie wyrażona. Jeśliby kto życzył mieć stoł miesięcznie lub kwartałowie ze stancyami do mieszkania na miejscu lub i bez tego, ale do innego mieszkania za poprzedzoną o cenę umowną podeymuię się, jak nayakuratniej i naydogodniej i w takim sposobie usługiwać.

Jan Kretien.

DODATEK DRUGI

WIADOMOSCI KRAJOWE.

— Wilno —

(Ogłoszenie powtórne)

Wileński Cywilny Gubernator, mając sobie zakomunikowane ku spełnieniu, approbowane przez JEHO IMPERATORSKĄ MOSC, czasu teraźniejszej bytności w Puławach, prawda, w Rosyjskim i Polskim języku, przepisujące porządek elekcyi Członków do Komisyyi, na mocy Imiennego Najwyższego Ukazu, pod dniem 24 Februraryi niniejszego roku, w celu finalnego rozbioru Dziel o długach i majątkach zesł-go Xcia Dominika Radziwiłła ustanowionej; one dla wiadomości każdego interessowanego w tej mierze, ogłasza przez trzykrotne umieszczenie w Gazecie Kuryera Litewskiego.

Celem przyprowadzenia do skutku Ukazu Najwyższego, w Chancie dnia 24 Lutego roku 1814, względem Komisyyi ultymarnej dla załatwienia i rozszkolenia finalnego interessu długów dóbr Radziwiłłowskich, przepisują się następujące prawa. Ponieważ § 5. Kandydatów na Członków i Zastępców do tejże Komisyyi, tak ze strony Xiążęcia Ordynata, iakoteż Xiężny Radziwiłłowej wdowy, niemniej i Wierzycieli wybranych i do Najwyższego zatwierdzenia podanych mieć chce, pierwsze zaś dwie strony, iakoto: Ordynat i Xiężna Radziwiłłowa każdego czasu skutecznie to są gotowi, a rzecz iedynie na Wierzycielach Radziwiłłowskich zachaca się; chcą im zatyim ułatwić takowe w podaniu Kandydatów do tej magistratury uczestnictwo, a razem przyspieszyć ich determinacyę, wola jest Najjaśniejszego CESARZA ogłosić w dopełnienie Ukazu w zwyczaj wzmiankowanego następujące postanowienie:

1. Wszyscy Wierzyciele do masy zesłanego Xiążęcia Dominika pod wyrok tej Komisyyi poddany ubiegający się, nie przez plenipotentów, ale osobiście i z oryginalnymi, albo urzędowo poświadczonymi dowodami legalnych swych pretensy, nadsyłających im iedynie prawo do obrania Kandydatów na swych Sędziów, zjechać się powinni na dzień 13 grudnia roku b. do Miast następujących, iakoto:

Wierzyciele Gubernii Mińskiej do Mińska.

Wierzyciele Gubernii Wileńskiej do Wilna.

Grodzieńskiej do Grodna.

Obwodu Białostockiego do Białego Stoku.

Całego Xięstwa Warszawskiego do Warszawy, Gubernii zaś Wołyńskiej, Podolekiej i Kioowskiej, dla szczerplejszej Gdzie Wierzycielów tamczych, do Zytomierza.

Gdzie pod prezydencyą Marszałków miejscowych Gubernskich w Guberniach, a zaś Prefekta Warszawskiego w Warszawie, porządkiem od tych prezydujących przepisany, przystąpią do wyboru delegowanego iednego mającego się udać do Brześcia Litewskiego dla Elekcyi Kandydatów na Członków i Zastępców do Komisyyi ostatecznej.

2. Do wyboru tego delegowanego osobistość Wierzycieli konieczna jest potrzebna — Wybór zaś sam we trzech dniach konieczna pod nieważnością ma być odbyty. Większość głosów go stanowi. Równość zdań prezydujący Marszałek lub Prefekt rozwiązuje. Wolno Wierzycielom wybierać na delegowanego albo z pośród siebie, albo z obcych osób przytomnego lub nieprzytomnego, i wyznaczyć mu nagrodę, niemniej dać mu informacyę względem przyszłej Elekcyi Kandydatów — Zawsze iednak samo wybranie delegowanego, już jest jego umocowaniem do Elekcyi Kandydatów, bez żadnej do nikogo referencyi.

3. Ponieważ jest wola Najwyższą, by Komisyya Ultymarna iak najszybciej czynności swe rozpoczęła, zaczęciem dla przecięcia wszelkiej zwłoki, stanowi się, że choćby najmniejsza liczba Wierzycieli na dzień wyżej wymieniony zjechała się; Elekcyja Delegowanego zayść powinna, a chociażby tylko jeden Wierzyciel w czasie i miejscu wyżej oznaczonym znajdował się, ma on prawo wyznaczyć Delegowanego, a w tym przypadku milczenie i niebytność innych Wierzycieli uważane będą za zezwalające na ten wybór, który tak ma być ważny, iak gdyby przez wszystkich kredytorów Radziwiłłowskich był dopełniony.

4. Prezydujący Marszałek, lub Prefekt, albo miejsce ich zastępujący, sporządziwszy Akt cały takowego zjazdu i jego czynności — Iedną jego kopią ze swym podpisem przesła JW. Prezesowi Komisyyi Hr. Pocielowi do Brześcia, drugą zaś podobną kopią wręczy wybranemu Delegowanemu, któremu służyć będzie za wierzytelstwo i umocowanie.

5. Gdyby żaden z wierzycieli na oznaczone miejsce zjazdu nie zjechał, nie przeszkodzi to Elekcyi Kandydatów w Brześciu, ale Marszałek lub Prefekt lub ich zastępca, urzędownie o tem Prezesowi Komisyyi Hrabiemu Pocielowi doniosą.

6. Wybrani tym sposobem Delegowani zjechać się powinni nieuchybnie, na dzień 13 Stycznia 1815 roku do Brześcia, gdzie podług porządku przepisanego od JW. Prezesa Komisyyi Hrabiego Pociela, przystąpią niezwłocznie do Elekcyi trzech Kandydatów na Członków, a trzech na Zastępców do potwierdzenia Najwyższego, a to w myśl § 5. Ukazu.

7. Gdy Sędzią nikt być nie może w swej sprawie, zaczyna żaden Wierzyciel ani debitor Radziwiłłowski, a tem bardziej żaden z Officyalistów i Plenipotentów s. p. Xcia Dominika Radziwiłła w obowiązkach dorad będący lub dotąd niezakwitowany, Kandydatem na Członka czyli Zastępcą być nie może. Wszelkie Cessye obligów i praw do Majątku Radziwiłłowskiego ściągających się od daty niniejszego Obwieszczenia uczynione, w celu nadania prawa Wierzycielowi do Kandydatów, są nieważne do nadania onego, bo widocznie in ellusionem onego zaszła i Wierzyciel od daty dzisiejszego eo ipso nie może być Kandydatem, choćby nawet złożył Cessyę praw swoich po dacie zaszła. Cessye ręczne i nieurzędowe, choćby dawniejsze, żadnego waloru mieć nie będą; gdyby się zaś zdarzyło, że ktoś z wybranych na Członków lub Kandydatów nie był wstanie wejścia w pełnienie obowiązków dla prawnych przyczyn; w takim zaś zdarzeniu nie wstrzymując bynajmniej Działu Komisyyi, zostawia się Prezydentowi oney Hr. Pocielowi prawo przeznaczać innego i przedstawiać na zatwierdzenie.

8. Podobnież żaden z Delegowanych na Kandydata Członków i Zastępców pod nieważnością wybranym być niepowinien.

9. Elekcyja ta Kandydatów najdalej we trzech dniach toiest: przed końcem 17 Stycznia pod nieważnością odbyć się ma pod prezydencyą Prezesa Komisyyi Hr. Pociela i porządkiem od niego przepisany.

10. Równość kresk Prezesa Komisyyi rozwiązuje.

11. W przypadku, gdyby który z Delegowanych albo i kilku z nich, a choćby i wszyscy nie zjechali się na czas i miejsce wyznaczone od Prezesa w Brześciu; niebytność ta w niczem nie przeszkadza do obrania Kandydatów. W takim razie choćby najmniejsza liczba Delegowanych, a nawet ieden wybiera wszystkich Kandydatów na Członków i Zastępców. Na przypadek zaś, gdyby żaden Delegowany nie zjechał, wówczas Prezes Komisyyi Hr. Pociel w dniu 17 Stycznia sam w imieniu Wierzycieli, trzech Kandydatów na Członków, a trzech na zastępców wybierze i do potwierdzenia Najwyższego poda, a ta Elekcyja równie będzie ważna, iak gdyby przez samych in corpore Delegowanych była skuteczniona.

12. Po skończoney tym sposobem Elekcyi Kandydatów, mianowicie podług 7 i 8 artykułu niniejszego urządzenia, czy ona będzie dokonana wyborem Delegowanych, czy pod ich niebytność, przez nominacyę JW. Prezesa Hr. Pociela, Lista imienna Kandydatów będzie sporządzona od Delegowanych, jeżeli będą przytomni, podpisana, a od Prezesa poświadczona: gdyby zaś Delegowani nie byli przytomni, od samego Prezesa podpisana i natychmiast bez zwłoki w Oryginalie do JW. Senatora Nowosiłcowa przesłana, aby wespół z listami podobnymi przez X Ordynata i wdowę X. Radziwiłłową podpisanymi, Najjaśniejszemu CESARZOWI do zatwierdzenia przedstawiona być mogła. Po uzyskaniu onego, wnet dzieło Ultymarnej Komisyyi, stosownie do Ukazu rozpocznie się.

13. Niniejsze Obwieszczenie, oprócz drogi zwyczajnej przez Kursory po Powiatach i Parafiach, dla dójścia wiadomości każdego interessowanego w tej mierze, przytém przez Gazetę Warszawską, dzienniki Departamentowe i Kuryera Litewskiego potrzykroć w iak najszybszym czasie przeciagu publikowane być ma, aby nikt niewiadomością nie zasłaniał się.

Na Autentyku podpisano N. Nowosiłców.

Zgodność kopii poświadczam Sekr. Antoni Wiskowski.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

N I E M C Y

Lipsk, dnia 5 października.

Podług powieści, której źródło niei jest wiadomości, Xcie Schwartzenberg iest tu spodziewany.

— Król Saski znajduje się dotąd w Berlinie, i żadnej nie mamy wiadomości, czyli się uda na Kongres. Xiążę Weymarski, mocarstwom sprzymierzonym, imieniem potomstwa swojego, miał uczynić protestacyę, przeciwko oddaleniu dynastyi Saskiej.

(z Gaz. Rep. Zush)

W Ł O C H Y.

Z powodu przybycia Xięcia Esterhazy do Rzymu rozszły się przyjemne dla stolicy s. wiadomości: Powiadaia, iż ten Xiążę imieniem Cesarza uroczyste Papieżowi uczynił zapewnienie, że woyska neapolitańskie ustąpią z zajmowanych przez nie trzech prowincy, Urbino, Macerata i Ankony, które J. S. powrócone być mają. Podróż Xięcia Esterhazego z Rzymu do Neapolu w tymże ma być celu — Utrzymuje się pogłoska, iż Królowa Hetruryi ma być zaślubioną W. X. Toskańskiemu — Podług powieści oficerów polskich, którzy 11go września wyspę

Elbę opuścili, a pasporty 10go tegoż miesiąca w *Porto-Ferajo* wizowane mieli, *Napoleon* nagle zaniechał robót około rozpoczętych w zamku swoim budowli. (z *Goz. Rys. Zusch.*)

S Z W E C Y A

Sztokholm, dnia 30go września.

C. Rossyyski Jenerał major *Suchtelen*, (syn nadzwyczajnego Posła przy Dworze Szwedzkim, Jenerała piechoty *von Suchtelen*) do głównej kwatery Xiążęcia następcy tronu przybył, dla złożenia powinszowania Cesarza Jmści z powodu nastających układów w interesach Norweskich. (z *Gaz. Berlin. Vossa.*)

Gothenburg, dnia 7go października.

Ukazał się tu jeszcze artykuł dodatkowy do konwencji, pod dniem 14 sierpnia 1814, w *Moos*, zawartej: Xiążę *Chrystyan* oświadcza, iż, niezachowując dla siebie żadnego wyjątku, zupełną władzę rządową w ręce narodu składa, i że na ten koniec seym zwoła. Jak tylko się Seym zgromadzi, oświadczenie to powtórzy i w całej *Norwegii* ogłosić zaleci. Późem Xiążę *Chrystyan* z *Norwegii* się oddali, chociażby nawet dłuższy jego tam pobyt życzeniem był seymu.

Udzielny, tajemny artykuł.

X. J. Królewicz władzę swoją, pod jakimkolwiek względem, natychmiast Radzie Państwa powierzy, w której ręku, aż do ukończenia seymu zostawać będzie. Rada państwa czynności swoje, podług zasad konstytucyi, sprawować będzie. Aż do zebrania się seymu będzie on podpisywać wszelkie akta publiczne.

Pisano w Moos. Chrystyan Fryderyk.

Oświadczam i obowiązuję się uroczystie złożyć władzę wykonawczą w ręce narodu, bez zachowania dla siebie żadnego warunku. Oświadczenie to nanowem powtórzę, jak tylko seym się zbierze. Późem się z *Nowegii* oddalę, chociażby nawet seym życzył, dłuższego niż go pobytu w *Norwegii*.

Popisano: Chrystyan Fryderyk.

My Karol Jan, Xiążę następca tronu Szwedzkiego i *Norwegii*, skutkiem udzielonego nam od K. J. Szwedzkiego i *Norweskiego* pełnomocnictwa, oświadcza: 1) Ze imieniem K. J. Szwedzkiego i *Norweskiego*, napisaną w *Eidsvold* konstytucyą, przyjmujemy, i że tylko istotnie potrzebne odmiany uczynić się w niej będą mogły; 2) N. Król Szwedzki daie łaskawie powszechne przebaczenie, bez różnicy stanu i osób; 3) Wszystkie urzędy tak, wojskowe, iako i cywilne, doznawać będą przyzwoitych względów i poważenia w obecnym się z sobą. W głównej kwaterze w *Frydrychstadt*, dnia 10go sierpnia 1814 roku.

Podpisano: Karol Jan

(z *Gaz. Berlin. Sperrn.*)

P R U S S Y.

Berlin dnia 11 października.

Podług wiadomości, godnych wiary, Król Jmć, około końca teraźniejszego miesiąca, albo na początku przyszłego, a w obu razach, dwoma tygodniami poprzedzając Najjaśniejszych Cesarstwo Ichmość Rossyjskich, do tutajszey ma powrócić stolicy.

(z *Gaz. Rysk. Zuch.*)

Berlin dnia 18 października.

Xiążę *Fryderyk* pruski, Xiążę *Karol Meklemburg-Strelitz* oba ze *Strelitz*, a rossyyski jenerał *Nazimow* z *Hamburga* tu przybyli. — W ostatnią niedzielę przybyło tu 205 ludzi i 67 koni artylerii rossyyskiej, pod dowództwem Kapitana *Szyszki*, udając się do *Warszawy*. Lud jest bardzo piękny, dobrze odziany, uprząż przewyborna. — Przez gabinetowy wyrok Królewski pod dniem 30 września, złoty medal wojskowy zasługi i w ogólności wszystkie znaki dystynkcyi 1szej klasy, zamienione być mają na krzyż srebrny, który odtąd ma zastępować miejsce pomienionego medalu i wszystkich ozdób 1szej klasy. — Ministerium spraw wewnętrznych zaleciło po wszystkich kościołach odprawić uroczyste

nabożeństwo, z okoliczności rocznicy pamiętny bitwy pod *Lipskiem*. — Dnia 13. t. m. tutajsze Towarzystwo *Filomutyczne* obchodziło piętnastą rocznicę swojego założenia.

— Jenerał Francuzki, *Baron Martiral* z *Paryża* tu przybył — Xiążę na *Hohenlohe*, Biskup *Wrocławski*, ztąd do *Johannisburga* wyjechał. (z *Gaz. Bul.*)

WIADOMOSCI ROZMAITE.

Hiszpański Posel w *Wiedniu* miał się protestować przeciwko znajdowaniu się Posła *Neapolitańskiego*.

— Urzędowe doniosły pisma, iż z *Drezna* wysłana została deputacya do *Wiednia*, prosząc o przywrócenie im Króla.

— We *Szwajcaryi* była pogłoska, iż do *Medyolanu* udali się trzej Deputowani kantonu *Tessyńskiego*, w celu czynienia starań, około połączenia ich kantonu z *Lombardyą*.

— Angielskie gazety utrzymują, iż wyspa *Korsu* Kawalerom *Maltańskim* oddaną będzie.

— Gazeta *the Times* postępuje wojsk Angielskich w *Washingtonie* tém niewinnie, iż prywatną własność wszędzie, kędykolwiek one przechodziły, szanowaną była, kiedy przeciwnie *Amerkanie* za wpadnięciem do *Kanady* wszystko niszczyli.

— Flotylla, która dla przewiezienia Xcia Rejenta *Portugalskiego* do *Brazylii* jest przeznaczoną, miała już wyjść pod żagle.

— Z *Amsterdamu* donoszą pod dniem 8 października: „tęmi dniami wyjdzie *Holenderski* konwoy na morze śródziemne, któremu 3 fregaty towarzyszyć mają.

— Gazeta *Oestereichischer Beobachter*, umieściła urzędowe angielskie opisanie działań wojskowych, dotyczących się zdobycia i zburzenia *Washingtonu*. Doniosłszy już o tym wypadku, w gazecie naszej, dodaliśmy tylko, iż: podług przyłączonej listy do tegoż opisu, strata *Anglików*, w rozprawie dnia 24 sierpnia pod *Bladensburgiem*, wynosiła w zabitych i ranionych 249 ludzi; a między zabitymi znajdował się jeden Kapitan, 2 Poruczników, 5 Serżantów, i 56 szeregowych; w liczbie ranionych 2 Podpółkowników, 1 Major, 1 Kapitan, 14 Poruczników, 2 Chorążych, 10 Serżantów i 155 żołnierzy; prócz tego zabito 10 koni, a 8 raniono. Podług drugiej do tegoż opisu przyłączonej listy: od dnia 19 do 22 zdobyto na *Amerkanach*: 206 dział częścią spiżowych, częścią żelaznych; 100,000 ładunków karabinowych; 540 beczek prochu; 370 zupełnego uzbrojenia piechotnego i wielkie mnóstwo różnej ammunicyi. Gdy warsztaty okrętowe i zbrojownia od nieprzyjaciela, przed jego odwrótem, zapalone zostały, niezmiernie mnóstwo zapasów przez to zniszczono, których ilości i liczby podać niepodobna. Z siedmiu lub ośmiu, bardzo mocnych eksplozyi, które w nocy nastąpiły, można wnosić, iż magazyny prochu, na powietrze wysadzone, ogromne bydy musiały. *Anglicy* przez czas swojego bawienia w *Washingtonie*, znaleźli 20,000 różnej broni przez nieprzyjaciela zepsutej.

OGŁOSZENIE SĄDOWE

3 Magistrat miasta *Wilna*, odebrawszy Rekwiżycyą od Sądu *Taxatorsko Exdywizorskiego* na dobra *JWW. Hrabów Platerów Kanclerzyców Litewskich* przeznaczonego, w mieście Sądowym *Krasławiu*, w Powiecie *Dyneburskim* *Gubernii Witebskiej* agitującego się, w tém: aby Magistrat niniejszy, zawiadomiwszy Kredytorów *JWW. Platerów Kanclerzyców* potrzykrotnie, po upłynionym takowym czasie, przy obecności tychże Kredytorów, jeśli przybędą na wyznaczony dzień, porządkiem właściwym, Pałac tychże *JWW. Platerów* w mieście *Wilnie* z *Jurydykami*, placami, gruntami wedle sporządzonych Urzędowych *Inwentarzy*, przez ocenę *otaxować* i takową *taxę* (przy zwrocie *Inwentacyi* nadesłanej) do Sądu *Exdywizorskiego* odesłać. — Do spełnienia takowej *taxy*, dzień dwódziesty szósty teraźniejszego miesiąca *Okto-*

bra naznaczyć — aby przeto sami Debitorowie JWW. Platerowie, iako i Kredytorowie onych (jeśli żądają bydl obecni przy dopełnieniu dzieła taxy) na wyrażony termin ad fundum Pałacu Platerowskiego przybyli, Magistrat Wileński niniejszą potrzykroć w Gazecie Kuryera Litewskiego zamieszcza awizacyą. — Dnia 15go 8bra 1814 roku.

Józef Klimaszewski B. M. W.

2 Sąd Graniczny Dzielczy Taxatorsko-Exdywizorski — twierdzą Remissyjnego Minskiego Głównego Sądu 2go Departamentu Dekretu, do Dobr Mosarza w Powiecie Dziśnieńskim Gubernii Minskiej położonych przybyli — w porządku egzekucji dzieła sobie poruczonego, po dopełnieniu przez stronną komportacyi, a w Kategorii Granicznej po odhyciu Wizyi, Duktów i Reduktów, kiedy jedynie dla niezebrania się Kredytorów i Pretensorów, na Prozbę obecnych kilku stron, zatrzymać bieg czynności Sądowej, i odwołać Sądy, w celu przygotowania się, tak do Aktów z różnymi Possessorami, jako też do Oczwistej Rozprawy, do dnia 4go 8bra Reku terażniejszego zmuszonym został, a w tym terminie po wyexpedowaniu Aktów, oczwistym wyrokiem zająć się przedsięwzięciem. — Aby przeto JWW. i WW. Kredytorowie i Pretensorowie różnego tytułu, tak dla oprysiężenia wierności Komportacyi, nie muię realności przynoszących się dopominków, naydalej do dnia 1go Decembra tegoż roku przed Sąd niniejszy stawali. — pod Rygorem Remissy Ammissionem Rei zakryślajęcy, po ostatni raz ostrzega.

Michał Rodziewicz M. W. Sędzia Gran. Pttu Wilej. Exdyw. Przydujący.

Józef Kowerski Exdywizor.

Kajetan Jesman Exdywizor.

Jarzy Ciellica Sądu Głggo Minskiego 2go Depar. i Exdywizorski Regent.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Dekretom Sądu Głggo 2go Departamentu Wileńskiego 1814. Junii 27. dnia, tudzież rezolucyją Sądu Głggo Minskiego 2go Departamentu tegoż Roku 1814. Aug: 6. dnia, na zebranie funduszow W. JP. Onufrego Eytmina b. Sędziego Grodzkiego Trgo Stty Gumbrańskiego i na ich rozdział między iego wierzycieli i pretensorow w Dobrach Barbaryszkach w Gubernii Wileńskiej w Powiecie Trockim leżących ustanowiony, obwieszcza przez niniejszą awizacyą wszystkich Debitorów, Kredytorów i pretensorow do masy W. Sędziego Eytmina; ze na skutek pomienionych dwóch Dekretow Wileńskiego i Minskiego Departamentow zieżawszy dnia 8. 8bra 1814. Ru. w terminie z Obwieszczenia wypadającym, pod stannością W. Sędziego Eytmina W. Heleny z Marcinkiewiczow Eytminowey i wielu Kredytorow imionami i nazwiskami w Dekrecie wyrażonych ufundował swoją Jurysdykcyją in fundo Dobr Barbaryszek, gdzie kontynuując poruczone sobie od 2go Departamentu Sądu Głggo Wileńsk. i Minsk. dzieło, ferował d. 12. 8bra 1814. Ru oczwisty wstępny wyrok, przez który naznaczoną została komportacya na stawiających i niestawiających Debitorach, Kredytorach i pretensorach do masy W. Sędz. Eytmina, skuteczną się powinna w ciągu Mca Febr. 1815. Roku do Kancelaryi i Sądu Ziem: Troc. z persystencyą tej komportacyi dwumiesięczną, oraz termin drugiego zjazdu ku oczwistej i ostatecznej rozprawie do terminu dnia 1go Maia 1815. Roku odłożony; ażeby więc JWW. WWPP. Kredytorowie, pretensorowie, Debitorowie masy W. Onufrego Eytmina b. Sędziego Grodzkiego Troc: Stty Gumbrańskiego na terminie wyżej wyrażonym dnia 1. Febr. 1815. Roku w Kancelaryi Sądu Ziem: Troc: pod utratą swoich należności i pretensyi, wszystkie swoje dowody i wszelkiego tytułu Akta złożyli i przez dwa miesiące tam złożone zostawali, ażeby potem na terminie dnia 1. Maia 1815. Roku, podobnie pod utratą swoich pretensyi i należności przed Sądem Exdywizorskim w Dobrach Barbaryszkach w Powiecie Trockim w Gubernii Wileńskiej z dowodami swoimi stawali i one przed Sądem zwyczajnym porządkiem produkowali, Sąd Taxatorsko Exdywizorski na skutek dwóch pomienionych wyżej dat Dekretow wszystkich interesowanych do masy Sędziego Eytmina w Imperium Rosyjskim będących i za granicą bydl mogących ostrzeżę i zawiadania; albowiem na nie stawiających i z pretensyami swoimi nie iawiących się, wieczna amissya zapisana będzie stosownie do przedpisania Remissy Sądu Głggo 2go Departamentu. Takową awizacyją podać do Gazet Publicznych i Exemplasz gazet Kuryera Litewskiego do dzieła przyłączyć Kancelaryi swojej zaleca. Datt w Barbaryszkach 1814. 8bra 12. dnia.

Tomasz Wilejko Ziem: Wileń: i Exd: Prezydent.
Józef Skarzyński Sędzia Grodz: Ptu Troc: Exd:
Leon Olesza Exdywizor.

Augustyn Łukaszewicz Regent Ziem: Ptu Troc:

EDYKTALNA CYTACYA.

1 My Prezydent i Assessorowie wysoko upoważnionego Konsystorza miasta Rygi, Jego Imperatorskiej Mości, pozywamy i razem oznajmujemy bywшему tuteyszemu kupcowi Johanowi Heinrichowi Hadra, że żona WMPana, Katarzyna Ha-

dra, urodzona z Drezdnów, stawiała przed nami skarżąc się o to, że WMPan w rok 1810 w miesiącu Nowembrze, potajemnie oddał się z Rygi i opuścił ją, a o swoim życiu i gdzie przebywał dotąd nieoznajmuiesz; przeto, i na ten koniec wydajemy Proklame i pozywamy, abyś od daty dzisiejszej za sześć miesięcy stawał przed Konsystorzem Jego Imperatorskiej Mości miasta Rygi do rozvodu, w razie nieposłuszeństwa, wszystko się spełni co tylko Prawem jest zawarowane. Datt w Rydze Septembra 1 dnia 1814 roku.

EDIKTAL CITATION.

1 Präses und Assessoren, eines Wohlehrwürdigen Konsistorio der Kaiserlichen Stadt Riga, fügen euch den ehemaligen hiesigen Kauffmann Johan Heinrich Hadra hiermit zu wissen, dass Eure Ehegattin Catharina Hadra, geborene Dresden, vor uns klagend angebracht, wie ihr dieselbe bereits im November Monat 1810 heimlicher weise verlassen, auch von hier entfernt; und ihr von eurem Leben und Aufenthalte, bis jetzt keinen Menschen Nachricht gegeben habt, weshalb sie denn, dieser eurer bösslichen Verlassung wegen, von euch geschieden zu werden gebeten, dieser halb citiren und laden wir euch Johann Heinrich Hadra hiemit der gestallt endlich und peremptorio, dass ihr inner sechs Monathe à dato dieses öffentlichen Proclams, vor diesem Wohlehrwürdigen Konsistorio erscheinet, auf die wieder euch erhobene Ehescheidungsklage euch vernehmen lasset; und den Ausspruch rechtens erwartet, widrigenfalls bey eurem ungehorsamlichen Ausbleiben demnach ferner ergehen wird, was Recht ist. — Riga Konsistorio den 1 September 1814.

OŚWIADCZENIA.

2 Excerpt Oświadczenia z Protokołu Potoczego Ziem. Powiatu Wileń. w dacie niżej wyrażającej się zapisanego et eorundem pod Pieczęcią Ziemską Urzędową tegoż Powiatu jest wydan. — Roku tysiąc osiemset czterdnastego miesiąca Octobra dziesiątego dnia.

Przed Aktami Ziemskimi Powiatu Wileńskiego, stawiając o sobiście JW. Alexander Hrabia Pocię Obozny Lit. Orderów Polskich Kawaler, oświadczenie niżej wyrażające się do Protokołu wpisać podał, którego wyrazy takowe — Stawiając o sobiście przed Aktami Ziemskimi Powiatu Wileńskiego Imieniem moim i Zony moiej Anny z Korzeniowskich Hrabini Pocięowej czynię niniejsze oświadczenie — w roku tysiąc osiemset dziesiątym przymuszonym będąc dla polepszenia zdrowia moiego oddać się za granicę w kraie ciepłe, uprosiłem W. JPana Bernarda Pęczkowskiego Półkownika był. woysk Polskich zarządzać moimi i Zony moiej Dobrami i wszystkie interesy załatwić, i do tego jenerałną i pełnomocną Plenipotencyą tysiąc osiemset dziesiątego roku Octobra pierwszego dnia przed Aktami Kowieńskimi przyznana, a w roku tysiąc osiemset jedenastym dnia dziesiątego Lipca przed Aktami u Notaryusza publicznego przy Sądzie Appellacyinym Xięstwa Warszawskiego Urodz. Walentego Korobod Majewskiego potwierdzoną umocowałem, a że powróciwszy do kraju postanowiłem tak moimi, iak i Zony moiej interesami sam zatrudnić się — więc oświadczałem wdzięczność temuż W. Pęczkowskiemu za przyjacielskie opiekowanie się Dobrami, interesami naszymi, zapowiadam niniejszym oświadczeniem, iż Plenipotencya wyżej wyrażona odemnie, iako też od Zony moiej w roku tysiąc osiemset jedenastym dnia trzynastego Januaria w Xięstwie Warszawskim w Powiecie Orłowskim przyznana, temuż W. Pęczkowskiemu wydana, od dnia dzisiejszego ustaje, żadnego walu nie może, zastrzegając jednak to: iż z mocy tych Plenipotencyi substytuowane osoby od W. Półk. Pęczkowskiego do pilnowania interesów moich i Zony moiej, z mocą im udzieloną tymczasowie zostawiam. — Dat w Wilnie u tego oświadczenia podpis w Protokole takowy — Alexander Pocię.

Correctum Adam Dauksza Ziem. Pttu Wileń, Regent.

OŚWIADCZENIA PRYWATNE.

1 Schede Adama Krögera, z Exdywizyi Szwojnickiej Xięcia Puzyny Starosty Borkłońskiego w Powiecie Upitskim, żadu, m kontraktem nie zającą, kto by sobie kupić czyzył, może kończyć z niżej piszącym się.

Ignacy Sciepora Regent.

2. Jankiel Josielowicz Obywatel Wileński zakupiwszy w Ru terażniejszym 1814 na wieczność od JPanów Piotra i Bogumiły Cieszkow małtkow obywatelów Wileń. kamienie onych w mieście Wilnie pod Nrem roz położoną przyjąłem na siebie obowiązek zaspokoienia Kredytorów onych na tabelę mnie podanych, na uspokojenie których jest u mnie w pogotowiu wypadająca summa, z tego więc względem upraszam tychże JPP. Kredytorów na Tabeli umieszczonych, iżby się raczyli zgłosić do mnie ku odebraniu swoich należności, z dowodami sobie służącemi, na dzień 15zy Januaria 1815 Ru niemniej, jeżeli się iacy znajduią Sukcessorowie, i razem ostrzegam Publiczność, iżby o takową kamienię nikt odtąd w żadne umowy z JPanem Cieszką nie wchodził, żadne ewikeye w niej na wspomnianą kamienię, iako już wyprzedaną nie opierał i za-

ane tranzakta o aredy lub kupi powyższej kamienicy nie zawierał, gdyż w przeciwnym zdarzeniu sami sobie szkody przypisać będą zmuszeni: takową awizacyą podpisuję. datt 1814 Mca 8bra 21 dnia w Wilnie —

Jankiel Josielowicz.

5. Niżej podpisany powodem poruczoney Plenipotencyi od kilku Kredytatorów JWW. Kanclerzyców W. X. Litewskiego Hrabów Platerów: uwiadomiam dalszych wszystkich Kredytatorów tychże Platerów, że kiedy dzieło Exdywizyi długo przez Debitorów przeciągane było: wydałem Obwieszczenie: zaawizowałem w Gazetach i zaprosiłem Urzędników. Akuratność doświadczona Urzędników, staranność moją nie próżną uczyniła — Zebrał się komplet do Folwarku Sztternberga w Powiecie Duneburskim Gubernii Witebskiej położonego, wedle Obwieszczenia dnia 7 præsentium. Zastanawiam się: że Kredytowicie, których w tej masie jest znaczna liczba. mało są czynni w własnym interesie: dotąd żadnego ani Aktora, ani Plenipotentę nie widzę. Ja mając dotąd tylko od kilku Kredytatorów przyporęczenie, całą machinę ze strony Kredytatorów kierować przymuszony zostaję. Chcąc zaś gdyby wszyscy Kredytowicie wiedzieli o moim postępowaniu, i gdyby czynności moich nie uważali za porozumienie się z Debitorami, uwiadomiam przez niniejszą Awizacyą. Pierwszym było czynem Sądu Exdywizorskiego wyexpedycyować Akta Weryfikacyi i Inkwizycyi z Posesorami zastawnymi, temi są żony Debitorów. Każden mógł domyślić się i uwierzyć, że Dziedzice tacy, dla swych Zastawniczek zrzekli się Aktów: wypadało one prowadzić Kredytorem, w których rzędzie ja tylko jeden od moich Aktorów znajdując się, nie upatrywałem awanturę dla mafey walczyć z Zastawniczkami, których Prawa i Inwentarz, Weryfikacyą formować mające, jako od mężów sporządzane, zupełnie dla nich są dogodne: mało zakładałem nadziei na Indagacyi, na której włóścianin oglądając się i na Dziedzica i na Zastawniczki, a jeszcze w niepewności czy się z pod ich włodarstwa wydobydzie; miałby wszystko w sekrecie. Byłoby więc tylko przewłoką Exdywizyi, żadną zaś korzyścią, bardziej pewną stratą dla mafey. Zrzekłem się więc imieniem moich Aktorów poświadczonych Aktów, zyskując obok zrzeczenie się tychże Aktów i od Zastawniczek, i zyskując jeszcze niektóre warunki. Przyspieszyła się więc czynność Exdywizyi, Sąd przejechał już do miasta Krasławia w tym to Powiecie i Gubernii leżącego dla słuchania Produktów i Replik. Następują teraz dwie ważne materye: Kalkulacya z administracyi Dóbr, mających wedle dowodzenia Debitorów odpowiadać kilku milionom rubli slegnacyynych. a góro: przez lat dwie w administracyi zostających: oraz eksportowanie wszelkich ruchomości sreber, kleynotów i t. d. gdy tedy te ważne dwie materye, jako zwiększyć masę mogące: każdego Kredytora bardzo zastanawiać powinno: przeto dla wspólnego jako w wspólnym interesie czynienia mam honor wzywać wszystkich Kredytatorów i Pretensorów JWW. Kanclerzyców Platerów do najprędzszego przybycia przed Sąd Exdywizorski w mieście Krasławiu agituujący się. Datt w Krasławiu 1814 Roku, 7bra 16 dnia.

Jan Szukiewicz Porucznik W. Pol: Plenipotent.

3 W Powiecie Kowieńskim w Parafii Boptowskiej w Starostwie Wilczatowskim jako Emphitentyczny onego Possesor JW. Fabian Alexandrowicz Brygadyer byłych wojsk Polskich i Kawaler w dniu 3. niniejszego Oktobra i roku 1814 żyć przestał, zostawiwszy Possesją rzonego Starostwa Wilczatowskiego i drugiego Boptowskiego do wypłynienia Przywilejów, a przytém i ruchomy majątek bez wszelkiego rozrządzenia; — jakowej ogólnej pozostałości, spadek dla najbliższej Familii należący témczasowie z powodów przyjacielskiego w Domu zesłego pomienionego JW. Brygadyera znajdowania się pod moim utrzymując dozorem, a chcąc ony najrychlejszemu sukcesorom na nieodwłoczne osobiste przybycie, lub zesłanie Pełnomocnictwa, do wyrażonego Starostwa Wilczatowskiego wezwać. — Z tém ostrzeżeniem, iż w okazyi opieranych na takowym spadku różnych partykularnych i Skarbowych stosunków, opóźniony niniejszego wezwania skutek, dla właścicieli onogo szkodliwe sprawić może okoliczności; dla sposobności zabezpieczenia iakowym, niniejszą do trzykrotnego przy Gazecie Knryera Litewskiego ogłoszenia podaję awizacyą — 1814 roku miesiąca 8bra 4go dnia.

Maciej Łyko Rotm. Pttu Kowień.

3 Syn mój Karol Wolgemut iadący z Litwy do Warszawy, z pewnym Officérem Polskim, którego nazwiska nie wiem, zaginął pod Wilnem w końcu

miesiąca Nowembra 1812 roku. — Syn mój ma lat 11, oczu i włosów ciemnych, twarzy okragłej i miernego wzrostu. Ktoby o wspomnionym Karolu Wolgemucie powziął jaką wiadomość, niech raczy o tém donieść stroskaney o swego syna matce, mieszkającej teraz w Wilnie w Pałacu JW. Łopacińskiego obok domu W. Reyzera, pod Bosaczkami ulicy, a prócz wdzięczności, przyzwoitą odbierze nadgródę. — W Wilnie dnia 13 Października 1814 roku.

Marguerite Wolgemut.

2 W czasie niebytności W. Tomasza Dybowskiego w Folwarku Korzyść zwanym, za listem podawczym do Possesyi jego należącym, przez dyspozycyą zwierzchności dworu Rakańców JO. Xieźney Maryi z Xiażąt Sapiehów Puzyniney Starościny, w lesie do pomienionego Folwarku Korzyści przyłączonym, wszystkie lepsze drzewo wyciętém zostało — Ze zaś wszelka własność do tego Folwarku, a ztąd i do wszystkich Kredytatorów Xieźney Puzyniney należąca, nieetykalną bydyć powinna, niżej podpisany widzi się bydyć obowiązany, uczynić ostrzeżenie: iż ktokolwiek przez układ, czy to z Xieźną Puzyniną, czy z jej pełnomocnikiem zechce nabywać drzewo w lesie Korzyśckim wycięte, powinien wprzód wiedzieć, że takowe drzewo, jako do usatysfakcyonowania Kredytatorów należące, wydaném bydyć nie może, i że Kredytowicie swoiey własności poszukiwać nieomieszkają. —

Z mocy polecenia takowe ostrzeżenie podpisuję Stanisław Tokacz.

2. Niżej podpisany, mając w Mieście Powiatowém Telszach, dóm nowo wystawiony ze sklepami, mieszkaniem dolnym, świrnem, stajnią, lodownią i dalszemi przynależnościami, postanowiłem oddać w roczną lub kilkakrotną arendę, za umówioną opłatę: ktoby chciał czynić o to układy, zechce się udać do właściciela w tymże domu mieszkającego, lub, umocowanego od niego.

Antoni Szczepanowski.

2 Kolleski Assessor, D. F. i Nauczyciel Prawa i Hist. w Gimnazjum Minskim, Jan z Łapp Łapińkiewicz podaje do wiadomości, iż po śmierci jego siostry Heleny wdowy po Janie Białozorze byłych wojsk Koronnych Rotmistrzu, zostało się Woytowstwo Pawłowskie w Obwodzie Białostockim, spadłe na jej synów Mikołaja i Jana, ktoby więc wiedział, gdzie się Mikołaj Białozor znajduje, (o którym od lat trzech, żadney wiadomości nima) raczy go ostrzedz, aby się udał do pomienionego Woytowstwa Pawłowa dla obięcia onego, lub sam powziąwszy takowe ogłoszenie z Gazet nie zwłócznie starał się tam przybydyć, iżby gospodarstwo przez nie bytność jego, dalszego nie cierpiało spustoszenia.

2. Zbiegło u Wileńskiego Oberforsztmeystra dwóch dwornych poddanych, należących do majątku Kowast, w Gubernii Ryskiej w Powiecie Derpskim leżącego. 1szy Kucharz Maciej Ławrentiew, wzrostu małego, okragłej twarzy, oczu ciemnych, bladej lecz pełnej twarzy, włosy ciemnego, lat 25 mający. Przy ucieczce miał na sobie płaszcz ciemnoszaraczkowego sukna z niebieskim kołnierzem, na głowie okragły kapelusz. 2gi Lokaj, Piotr Michajłow Baranów, wzrostu średniego, okragłej twarzy, oczu błękitnych, z osoby przystoyny, rumiany, włosy blade, lat 30 mający. Przy ucieczce miał jeden frak ciemnozielonego, drugi szaraczkowego sukna, płaszcz szaraczkowy z niebieskim kołnierzem, na głowie czapkę ciemnozielonego sukna z ponsowemi wypustkami. mówią oni oba po rusku, lecz po wymowie poznać można, że czuchny. Kto takowychto ludzi dostrzeże, zechce ich poymać i dostawić do Ziemskiej Policji, zaco odbierze przyzwoitą nadgródę. Roku 1814 października 19 dnia takową w Wilnie Awizacyą podał do Gazety.

Buchalter Franciszek Szteyner.
DODATEK DRUGI

Bekanntmachung aus der Zeitungs-Expedition des Kaiserlichen Lithauischen Postamtes.

Diejenigen, welche für das folgende 1815 Jahr nachbenannte Zeitungen und Journale zu haben wünschen, belieben sich deshalb an die bey dem Lithauischen Postamte zu Wilna befindliche Zeitungs-Expedition zu wenden, mit Einsendung des dafür zukommenden Pränumerationsbetrags, wie auch mit einer genauen Anzeige des Charakters, Namens und Aufenthaltortes des Abonnenten.

Z Gazetney Expedycyi IMPERATORSKIEGO Litewskiego Pocztamtu Uwiedomienie.

Zadaiący odbierać w roku 1815 niżej oznaczone Gazety i Zurnały, raczą adresować się do teyże Gazetney Expedycyi przy Pocztamcie Litewskim w Wilnie, z dołączeniem prenumeraty, i dokładnym uwiedomieniem o randze, nazwisku i mieyscu przebywania Prenumeratorów.

Avertissement de l'Expedition de Gazettes établie auprès du Bureau IMPERIAL de postes de Lithuanie.

Ceux qui desirerent recevoir pendant l'année suivante 1815 les Gazettes et les Journaux qui sont spécifiés ci-dessous, voudront bien s'adresser à la sus-dite Expedition établie auprès du Bureau Imperial de postes de Lithuanie à Vilna, avec l'envoi de l'argent d'abonnement, et avec une ample information du rang, du nom de famille et du lieu de séjour de l'abonné.

	Rubel	Silber	Münze	
Hamburger Correspondent auf ord. Papier				20
Berliner Zeitung				14
Königsberger Zeitung				12
Leidner dito				20
Wiener dito				24
Presburger dito				22
Prager Oberpostamts Zeitung				24
Franfurter a. M. Zeitung				22
Oesterreichischer Beobachter				28
Allgemeine Zeitung				26
Morgenblatt				25
Correspondent von und für Deutschland				20
Elegante Zeitung				20
Fremdthige				20
Moden Zeitung				20
Europäische Annalen				20
Landwirthschaftliche Zeitung				12
Salzburgische medicinisch-chirurgische Zeitung				20
Hallische Literatur Zeitung				20
Jenaische dito				20
Leipziger dito				20
Göttinger gelehrte Anzeigen				18
Zuschauer				16
Königsche Zeitung				14
Allgemeine deutsche Zeitung für Rußland				16
Politisches Journal				22
Journal des Luxus und der Moden				22
Rußlands Journal der practischen Heilkunde				20
Hermstädts Bulletin				20
Gilberts Annalen				22
Zeiten von Woz				24
Minerva				20
Journal de Francfort				25
Journal des Dames et des modes de Francfort				26
dito dito de Paris				36
Esprit des Journaux				32
Magazin Encyclopedique				40
Journal des Debats				48
Journal de Paris				48
Journal de Commerce				48
Moniteur				75
L'ambigu				90
Courier de Londres				95
The Times				150
The Courier				150
Morning Chronicle				150
Gazeta Korrespondenta Warszawskiego				22
Gazeta Warszawska				22
Gazeta Lwowska				20
Gazeta Poznańska				20
Kuryier Litewski				14

Obgleich die Zeitungs-Expedition des Kayserlichen Lithauischen Postantes es sich zur Pflicht macht, allen Forderungen in Betreff der Zeitungen im Laufe des ganzen Jahres ein Genüge zu leisten, so bittet sie jedoch diejenigen, die sogleich im Anfange des künftigen 1815 Jahres Zeitungen von der ersten Nummer an zu erhalten wünschen, sich mit ihren Forderungen spätestens bis zum 1sten December dieses Jahres zu melden. — Die Pränumeration auf alle obenbenannte Zeitungen wird nicht anders als für das ganze 1815 Jahr angenommen; auf den Kuryer Litewski auch halbjährig.

Für alle obenbenannte Zeitschriften geschieht die Bezahlung in Russisch-Kayserlicher Silbermünze. Holländische vollwichtige Ducaten werden nach dem Cours zu 2 Rubel 90 Cop. angenommen. Die Expedition findet hierbei nöthig zu erinnern, daß wenn der Pränumerationsbetrag nicht vollzählig, oder in einer andern Münzsorte, als bestimmt ist, eingeschickt werden sollte, solcher nicht angenommen, sondern zurückgeschickt werden wird.

Die Bekanntmachung der Preise von allen im Russischen Reiche erscheinenden Zeitschriften wird später erfolgen, weil sie noch nicht sämmtlich bekannt sind.

Lubo Gazetna Expedycia przy Poczтамcie Litewskim przyymuie na siebie za obowiazek czynić zadosyć żądaniom tyczącym się Gazet w ciągu całego roku, uprasza wszelako tych Ichmościów, którzy zaraz w początku następującego 1814 roku Gazety z pierwszego Numeru odbierać sobie życzą, żeby się ze swoimi żadaniami nappóźniej do 1 Decembra bieżącego roku zgłosili. Prenumerata na wszystkie wyż oznaczone peryodyczne pisma przyymować się inaczej nie będzie iak na cały rok: na Kuryera Litewskiego zaś przyymować się będzie i półrocznie.

Na wszystkie takowe peryodyczne dzieła opłata nastąpić powinna w monecie srebrney Rossyyskiej. Hollenderskie zaś ważne czerwone złote przyymowane będą na srebro w kursie 2 Rubli i 90 kopieiek.

Expedycia Gazetna sędzi przy tém potrzebnem przypomnieć, że jeżeli prenumeracyne quantum nie zupełnie, lub w inney monecie przysłane będzie, takowe przyjęte nie zostanie, owszem zwrócono będzie.

Uwiedomienie względem dzieł peryodycznych wychodzących w Imperium Rossyyskim, nastąpi później, iak tylko przyszła cena onych wiadoma będzie.

Quoique l'Expedition de Gazettes établie auprès du Bureau de postes Imperial de Lithuanie s'engage de satisfaire aux demandes qui concernent les Gazettes, pendant le cours de l'année entiere, néansmoins, elle prie ces Messieurs, qui disirent recevoir les Gazettes dès le commencement de l'année qui suit 1815 et du premier Numero, d'adresser leurs demandes au plus tard jusqu'au 1 Decembre de l'année courante. L'abonnement à tous les ouvrages periodiques, spécifiés ci dessus, ne sera accepté autrement que pour l'année entiere: quant au Courier de Lithuanie, il sera aussi accepté pour une demiannée.

L'abonnement à tous ces ouvrages periodiques spécifiés ci dessus doit se faire en monnoye d'argent de Russie. Les ducats de Hollande de plein poids, seront reçus à raison de 2 Roubles et 90 copeiques de la monnoye d'argent.

L'Expedition de Gazettes croit en même tems devoir rappeler, que si le montant de l'abonnement ne sera point envoyé complet, ou en monnoye étrangere quelleconque, il ne sera point accepté, mais sera renvoyé retour.

L'avertissement relatif aux ouvrages periodiques qui paroissent dans l'interieur de l'Empire de Russie, paroitra plus tard, aussitôt que l'on sera informé du prix futur de ces ouvrages.